

วารสารศรีล้านช้าง สารธรรมก้อง

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ ประจำเดือน มกราคม - มิถุนายน ๒๕๖๑

ISSN : 2586-8578

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

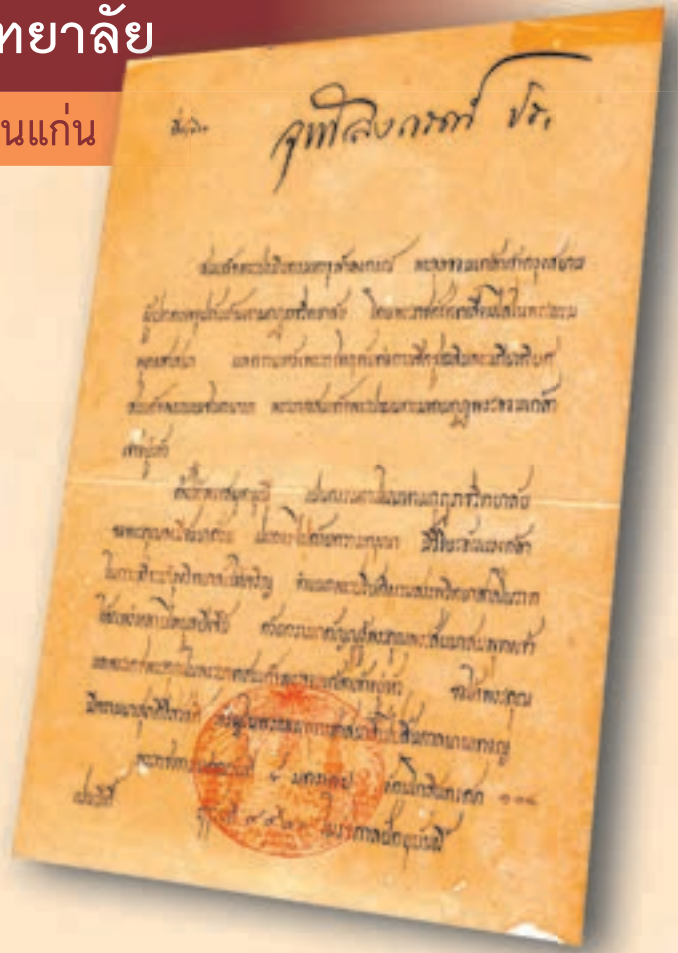
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีล้านช้าง อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

ปีพุทธศักราช ๒๔๓๖ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ตั้งวิทยาลัยขึ้นในบริเวณวัดบวรนิเวศวิหาร พระราชทานนามว่า “**มหามกุฏราชวิทยาลัย**” เพื่อเป็นที่ศึกษาเล่าเรียนของพระภิกษุสามเณร เป็นสถานศึกษาวิทยาการทางพระพุทธศาสนาและเป็นสถานที่เผยแผ่พระพุทธศาสนาแก่ชาวไทยและต่างประเทศ ต่อมาปีพุทธศักราช ๒๔๘๘ สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ ในฐานะนายกรัฐมนตรี มหามกุฏราชวิทยาลัย ได้ทรงประกาศตั้งสถาบันการศึกษาชั้นสูงในรูปมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาขึ้น โดยใช้ชื่อว่า สภาการศึกษา มหามกุฏราชวิทยาลัย จากนั้นในปีพุทธศักราช ๒๔๘๙ ได้ทรงประกาศใช้ระเบียบ และหลักสูตรปริญญาศาสนศาสตร์บัณฑิตไว้ ๔ ปี และเปิดเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นรุ่นแรก จนกระทั่งปีพุทธศักราช ๒๕๒๗ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้ตราพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จการศึกษาเป็น ปริญญาศาสนศาสตร์บัณฑิต สภาการศึกษาได้จัดการเรียนการสอนมาตามลำดับกระทั่งวันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงลงพระปรมาภิไธยให้เปลี่ยนชื่อจากสภาการศึกษาเดิมเป็น มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อเป็นการขยายการศึกษาตามพันธกิจ จึงได้จัดตั้งวิทยาเขตตามลำดับ รวมทั้งหมด ๗ วิทยาเขต ในภูมิภาคต่างๆ วิทยาเขตศรีล้านช้างนั้นเป็นวิทยาเขตลำดับที่ ๗ และได้ทำโครงการขยายห้องเรียนอำเภอชุมแพ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๗ เวลา ๑๓.๐๐ น. กรรมการประจำวิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้ประชุมพิจารณาโครงการขยายห้องเรียนมาเปิดสอนที่อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ในขั้นแรกที่ประชุมมอบหมายให้พระครูสุทัศนธรรมสุนทร ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตศรีล้านช้าง ผู้เสนอโครงการ ติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่โดยเฉพาะเจ้าคณะอำเภอชุมแพ (ธรรมยุต) (พระครูประสิทธิ์ธรรมคุณ) และเจ้าอาวาสวัดประสิทธิ์ไพศาล (พระครูโอภาสมณคุณ) ใน

ขั้นแรกคณะทำงานได้เจรจาขอใช้ศาลาการเปรียญของวัดประสิทธิ์ไพศาล คณะสงฆ์และเจ้าอาวาสวัดยินดีอนุญาตให้ใช้ตามความประสงค์ของวิทยาเขต แต่เมื่อคณะทำงานพิจารณาแล้วศาลาการเปรียญนั้น ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ดี จึงได้พิจารณาขอใช้อาคารเรียนโรงเรียนชุมแพศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอและอยู่ติดถนนใหญ่การคมนาคมสะดวก ต่อมาในเดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗ สภาวิชาการได้พิจารณาโครงการขยายห้องเรียนของวิทยาเขตศรีล้านช้าง อนุญาตให้เปิดเป็นห้องเรียนได้ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๗ เป็นต้นไป และเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ ในเวลา ๐๙.๐๐ น. ได้เปิดปฐมนิเทศนักศึกษา ณ ห้องประชุม นนทรี โรงเรียนชุมแพศึกษาและได้ทำการเรียนการสอนตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา.

จากปก : ภาพอาคาร

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อำเภอชุมแพ
จังหวัดขอนแก่น

วัตถุประสงค์ :

เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร
บทความวิจัย บทความวิชาการ
เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา

เจ้าของ :

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง จังหวัดเลย

ที่ปรึกษา :

พระภัทรธรรมสุธี เจ้าคณะจังหวัดเลย (ธ)
พระครูปริยัติสาทร, ดร. รองอธิการบดี
พระมหาวิเชียร ธมฺมาชีโว, ดร.
พระมหาวัฒนา สุรจิตโต
พระครูปริยัติสังญาณ
รศ.ดร.ภาสกร ดอกจันทร์
ผศ.ดร.วิชฌนพงศ์ ศรีจันทร์

บรรณาธิการ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒน์ อนนท์จารย์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ :

ดร.รพีพร ธงทอง

ประจำกองบรรณาธิการ :

นางวิรณัฐ พรหมจักร
นางสาวอัญชลี พรหมมาปี
นายบัณฑิตชัย ภูพิมทอง
ดร.จักรกฤษณ์ โพธาพล

พิสูจน์อักษร :

นายสุขชัย วงษ์จันทร์
นายประดิษฐ์ ศรีโนนยาง

ข่าว/ภาพ :

นายธนวัฒน์ ชาวโพธิ์
นายภัทรพล เสริมทรง
นายสถิตย์ เตปิน

เผยแพร่ :

นายนเรศ ลุนหา
นางสาวอัญชลี พรหมมาปี
นางวิระยา พิมพ์พันธ์

การเงินและพัสดุ :

นางสุธารัตน์ โปธนะ
นายวิระศักดิ์ สารักษ์

รูปเล่ม :

นายวัฒนา ศานตีกสุข

พิมพ์ที่ :

ร้านเมืองเลยการพิมพ์ อ.เมือง จ.เลย
๐๔๒-๘๑๑๑๑๕, ๐๔๘-๗๑๐๒๒๐๒

“น้ำใจศิษย์เก่า มมร. วิทยาเขตศรีล้านช้าง”

ขอรับเรื่องศิษย์เก่ามาเล่าขาน	ได้จัดงานหาทุนการศึกษา
ช่วยรุ่นน้องหวังดีมีเมตตา	ด้วยคุณค่าน้ำใจและไมตรี
อยู่ชุมแพแม่ลำบากยุ่งยากยิ่ง	แต่ใจจริงหยิ่งหนักในศักดิ์ศรี
หวังรุ่นน้องของตนเป็นคนดี	เพราะรุ่นพี่ร่วมพลังอย่างตั้งใจ
ร่วมจัดงานหาทุนอุดหนุนรุ่นน้อง	รวมเพื่อนพ้องมวมิตรที่ซัดไถ่
ยอมลำบากยากเข็ญไม่เป็นไร	ขอเพียงให้รุ่นได้ดีพี่สู้น
ศิษย์เก่าทางเมืองเลยไม่เคยท้อ	สร้างฝันต่อเพื่อน้องรักอีกสักหน
ศิษย์รุ่นพี่ร่วมฝ่าฟันกันทุกคน	ถึงงานล้นยอมลำบากแม้ยากเย็น
ช่วยจัดงานหาทุนเป็นบุญหนัก	ด้วยความรักสามัคคีที่มองเห็น
ความลำบากหาไม่ใช่ประเด็น	ความโดดเด่นงดงามมีน้ำใจ
ขออวยพรให้รุ่นพี่ศิษย์ที่รัก	ให้พร้อมรักรักกันไม่หวั่นไหว
จงมีสุขตลอดชีพปลอดภัย	ทั้งกายใจสุขสดชื่นทุกคืนวัน
มีชีวิตไว้โรคไม่โคกเศร้า	ไม่หงอยเหงาไร้ทุกข์สับสนสันต์
จงร่ำรอยในชีวิตนิรันดร์	ขอทุกท่านถึงนิพพานไม่หวน เทอญ

พระครูปริยัติสาทร,ดร.
รองอธิการบดี วิทยาเขตศรีล้านช้าง

พระครูปริยัติสาทร, ดร.

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

“

๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ เป็นวันคล้ายวันสถาปนา มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้างครบรอบ ๒๓ ปี โดยได้จัดงานขึ้นในระหว่างวันที่ ๒๗-๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง จังหวัดเลย การจัดงานดังกล่าวผ่านไปด้วยความเรียบร้อยดีงาม ถือเป็นประเพณีที่ต้องปฏิบัติจัดขึ้นทุกปี เพื่อเป็นการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้บูรพาจารย์ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยและวิทยาเขต เพื่อความเป็นสิริมงคลและเป็นการแสดงความกตัญญูต่อกันอีกส่วนหนึ่งด้วย

”

ครบรอบ ๒๓ ปี ถ้าเปรียบกับคนวัย ๒๓ ปี ก็ยังเป็นเยาวชนคนหนุ่มสาว ที่ยังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนหรือบางคนอาจสำเร็จการศึกษามาใหม่ๆ ยังเป็นวัยที่มีไฟและมีฝัน มีความมุ่งมั่นที่จะก้าวเดินต่อไปเพื่อหาประสบการณ์ชีวิตหรือจากการทำงานในวัยนี้ยังมีหลายสิ่งที่จะต้องแสวงหา และฝันต่อไป เป็นวัยที่มีทั้งความใฝ่ฝันและหวั่นใจอยู่ในตัว คนในวัย ๒๓ ปี โดยทั่วไปก็ยังไม่เป็นฝั่งเป็นฝา หรือมีหน้าที่การงานที่เป็นหลักฐานมั่นคงอะไรมากมาย จุดหมายปลายทางข้างหน้ายังแสวงหาได้อีกหลายปี ก่อนจะถึงจุดที่ใช่ในชีวิต

เดือนเมษายนที่ผ่านมา ประชาชนคนไทยได้สนุกสนานกับการเล่นสงกรานต์ ปีใหม่ไทย ได้ทำบุญรวมญาติ สาดน้ำสงกรานต์ให้กัน รดน้ำขอพรผู้สูงอายุ ผู้หลักผู้ใหญ่หรือผู้มีพระคุณที่เราเคารพนับถือ ที่สำคัญได้พากันเข้าวัดทำบุญสร้างน้ำพระ ทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ญาติพี่น้องของตนที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว เป็นการแสดงความรักและกตัญญูต่อญาติพี่น้องของตน เป็นบุญกุศลที่ได้ทำกันโดยทั่วไปในช่วงสงกรานต์ นอกจากนั้นยังได้ไปพักผ่อนกับครอบครัวหรือญาติสนิทมิตรสหาย หลายท่านจึงเหมือนได้ไปชาร์ตไฟเพื่อให้มีพลังเพราะหลังสงกรานต์จะได้ทำงานหนักกันต่อไป

ขออนุโมทนาชมรมศิษย์เก่า มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้างที่จังหวัดเลยและที่อำเภอชุมแพ ได้ร่วมด้วยช่วยกันจัดงานหาทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ เป็นกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่ควรค่าแก่อนุโมทนาชื่นชม คุณงามความดีที่ได้ร่วมกันทำในครั้งนี้ ขอให้สมาชิกชมรมศิษย์เก่า มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง จงประสบแต่ความสุข ความเจริญ ความสำเร็จ โดยทั่วหน้ากัน ทุกท่านเทอญ

พระครูปริยัติสาทร,ดร.

รองอธิการบดี วิทยาเขตศรีล้านช้าง

บทบรรณาธิการ Editorials

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขวัฒน์ อนนท์จารย์

เป็นที่น่ายินดี ด้วยว่า “วารสารศรีล้านช้าง สารธรรมก้อ” ก้าวย่างเข้าสู่ปีที่ ๒ เต็มโตมีอายุ ๒ ขวบแล้ว ขอขอบคุณท่านผู้บริหารทุกท่านที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน ท่านที่ส่งบทความทางธรรมที่ทีมงานผู้จัดทำวารสารทุกท่าน และที่สำคัญคือผู้อ่านทุกท่าน ทางทีมงานก็จะมีกำลังใจผลิตผลงานที่ดีๆ มาฝากท่านทั้งหลายด้วย

ในเล่มนี้จะเน้นผลงานของวิทยาเขตเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยเฉพาะในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา แต่ที่ลืมไม่ได้ก็คือสาระสำคัญดีๆ จากบรรณาธิการ กล่าวคือในการกล่าวนำสารธรรมในเล่มนี้ เบื้องต้นอยากจะเสนอผลญา คนอีสานมีคำคมสุภาษิตสำหรับสั่งสอนลูกหลาน ให้ประพฤติตนอยู่ในฮีตคอง (จารีต-ประเพณี) ไม่ให้ออกนอกกลุ่มนอกรทาง คำคมเหล่านี้จะรู้จักกันทั่วไปในชื่อว่า ญา อันหมายถึง ปัญญา ปรัชญา คำภาษิต ที่มีความหมายลึกซึ้ง (wisdom, philosophy, maxim, aphorism.) ปัญญา ความรู้ ไหวพริบสติปัญญา ความเฉลียวฉลาดปราดเปรื่อง ปัญญา ปรัชญา หรือญา เป็นกลุ่มภาษาเดียวกัน มีความหมายคล้ายคลึงกันและใกล้เคียงกันหรือบางครั้งใช้แทนกันได้ ที่ชาวบ้านทั่วไปของชาวอีสานในสมัยโบราณใช้ติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อจะแสดงถึงภูมิปัญญา ความรู้ ความฉลาดของผู้พูด

มีนักปราชญ์อีสานหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่าญาไว้ เช่น ดร.ปรีชา พิณทอง “คำว่า ญา มาจากคำว่า ปัญญา หรือปรัชญา คือความฉลาดรอบรู้หรือรู้รอบ” ชัยสิทธิ์ วิทยาขาว กล่าวว่า “ญาคือคำคมหรือคำพูดที่แสดงปริศนา ฟังแล้วจะต้องคิดตามและเป็นคำที่มีความหมายอีกทอดหนึ่ง” จาระบุตร ธรรมวัตร กล่าวว่า “ญามาจากคำว่า ปรัชญา หรือปัญญา เนื่องมาจาก

หน่วยเสียง “ป” ไม่ปรากฏในภาษาอีสาน เมื่อไม่มีจึงใช้ “ผ” แทน

ภาษิตโบราณอีสานแต่ละภาษิตมีความหมายลึก ตื้น หยาบ ละเอียด ถ้าได้พบภาษิตที่หยาบๆ โปรดได้เข้าใจว่าคนโบราณชอบสอนแบบตาเห็น ภาษิตประจำชาติได้ก็เป็นคำไพเราะเหมาะสมแก่คนชาตินั้น คนในชาตินิยมชมชอบว่าเป็นของดี ส่วนคนในชาติอื่นอาจเห็นว่าเป็นคำไม่ไพเราะเหมาะสมก็ได้ ความจริงภาษิตคือรูปภาพของวัฒนธรรมแห่งชาติ

วารสารศรีล้านช้าง สารธรรมก้อ ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ ของปีงบประมาณ ๒๕๖๑ และเป็นฉบับแรกในปีงบประมาณนี้ เพื่อนำเสนอทั้งความรู้และบอกความดีของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ในเล่มทางทีมงานได้รวมทั้งบทความทางธรรม กิจกรรมผลงานของวิทยาเขต และแจ้งข่าวสารต่อสาธารณชนให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสังคมตามโครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการธรรมทางสื่อ

ในโอกาสนี้ขอขอบคุณคณะกรรมการดำเนินงานจัดทำทุกท่านที่ได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย จนทำให้วารสารฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณผู้ที่ได้ชื่อว่า เป็นผู้ปิดทองหลังพระทุกท่าน ขอให้ผู้อ่านโปรดติดตามผลงานของวิทยาเขตศรีล้านช้าง ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ฉบับต่อไป

“...หน้าที่ของครุณัน เป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญยิ่ง
เพราะเป็นการปลูกฝังความรู้ ความคิด และจิตใจให้แก่เยาวชน
เพื่อที่จะได้เติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีและมีประสิทธิภาพ
ของประเทศชาติในกาลข้างหน้า
ผู้เป็นครูจึงจัดได้ว่าเป็นผู้มีบทบาทอย่างสำคัญ
ในการสร้างสรรค์บัณฑิตอนาคตของชาติบ้านเมือง...”

พิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครู
ณ อาคารใหม่สวนอัมพร (๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๓)

สารบัญ

จะโกรธกันไปไยเพราะเราเขาก็ตายเช่นเดียวกัน...	๕
: ผศ.ดร.สุขพัฒน์ อนนธ์จารย์	
๒๓ ปี ศรีล้านช้าง	๘
กระบวนการของศาลยุติธรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน	๑๐
: นายวินัย ฉวีแปลง	
นักวิจัยรุ่นใหม่ “วิจัยเทคโนโลยีนวัตกรรมนำประชารัฐพัฒนา Thailand ๔.๐”	๑๒
: สมพงษ์ ศรีสนิท	
“ภาชิตธรรม ภาชิตชีวิต”	๑๔
: นายเดชทัต ปักสังขานนท์	
“การศึกษาวิถีพุทธ”	๑๗
: นายบัณฑิตชัย ภูพิมทอง	
ประมวลภาพกิจกรรม	๑๘-๒๓
“การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน	๒๔
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อ.ชำสูง จ.ขอนแก่น	
: ดร.ทองแพ ไชยตันเทือก	
“เปลี่ยนอย่างไรให้สำเร็จ”	๓๑
: ดร.รพีพร ธงทอง	
การปรับเปลี่ยนอาชีพใน ดานัง (Da-nang)	๓๒
: ดร.ไพฑูรย์ มาเมือง	
“อยากประสบความสำเร็จต้องทำไง”	๓๔
: เพชร ชมพู	
ประมวลภาพกิจกรรม	๓๗

จะโกรธกันไปโย เพราะเรา-เขา ก็ตายเช่นเดียวกัน...

ปราชญ์บนแผ่นดินอีสานล้านช้าง ท่านได้กล่าวไว้ว่า “อยาก ให้เพิ่นดับโตดับ อยากให้เพิ่นวายโตวาย อยากให้เพิ่นตายโตตาย” คำพูดดังกล่าวนี้เป็นผลคำสอนของชาวอีสานที่ได้กล่าว สอนกันมาหลายชั่วอายุคน ผมเข้าใจว่าทุกคนคงได้ยินมากต่อมาก แล้ว บางคำสอนหากไม่โดนเข้ากับตนจริงๆ คงจะไม่รู้สิกรู้สาอะไร หลายคนยากให้คนอื่นเป็นอย่างที่ตนต้องการ แต่ตนกลับได้รับ ผลเช่นนั้นเสียเอง ความจริงอย่างหนึ่งที่คนส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญน้อย กล่าวคือคนเราอยู่ด้วยกันทำไมต้องโกรธต้องเกลียดกัน ด้วย บางรายถึงกับต้องฆ่าแกงกันก็มี ไม่ถึงขนาดนั้นก็เพราะไม่ ฆ่าเราก็จะตายด้วยกันทุกคน เราไม่จำเป็นจะต้องทำบาปกรรมถึง ขนาดนั้น น่าจะมีความเมตตาอารีต่อกันจะดีมากกว่า สังคมบ้านเรา ก็จะน่าอยู่ขึ้นอีกหลายเท่าตัว.

เรื่องที่จะนำมาเป็นต้นแบบของคนต้นแบบ เพื่อเป็น ผู้สมบูรณ์แบบที่ควรเอาอย่าง ถูกเปิดเผยขึ้น ประมาณก่อนปี พ.ศ.๒๑ โดยพระพุทธเจ้าเป็นคนแรกที่ได้นำแบบอย่างมากล่าว คราวที่ พระองค์พักอยู่ศูนย์กลางการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ณ วัดเชตวัน มหาวิหาร เขตเมืองสาวัตถี ประเทศอินเดียในปัจจุบัน

สาเหตุที่หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเล่าก็เพราะว่า

ในสมัยพระพุทธเจ้ายังมีพระชนมายุอยู่นั้น ในเขตเมือง สาวัตถีได้มีนครวยศครอบครัวหนึ่ง เป็นพ่อหม้ายเมียตายจาก หลัง จากภรรยาตายไปกลับมีพฤติกรรมหลอกลวงเสียสติไปเลย ด้วยความ รักมากเมื่อสูญเสียจึงรู้สึกเศร้าโศกเสียใจอาลัยหามามาก แต่ละวัน ไม่สนใจชีวิตตนเอง น้ำก็ไม่ยอมอมอาบ ไม่รับประทานอาหาร ไม่ยอม ทำการทำงาน แต่ละวันก็จะเข้าไปที่ป่าช้าหาภรรยาเก่า ปากก็บ่น ปรีทวนการรำพันหา ทำตนอย่างนี้ตลอดมาจนเป็นที่กล่าวขวัญ ของชาวบ้าน แต่พ่อหม้ายยังมีตัวอย่างหนึ่ง คือมีอุปนิสัยแห่งโศดาบัน สามารถที่จะเข้าถึงคุณธรรมขั้นนี้ได้ ที่โพลงประกายอยู่ภายในตัว เหมือนประทีปที่มีแสงโพลงอยู่ในหม้อประมาณนั้น

มีอยู่วันหนึ่ง ในเวลาใกล้จะสว่างพระพุทธเจ้าได้ทรงตรวจดู โลก ทอดพระเนตรเห็นพ่อหม้ายคนนี้จึงทรงพระดำริว่า “เราคน เดียวเท่านั้นไม่มีใครอื่นแล้ว ที่จะนำความเศร้าโศกออกจากใจ พ่อหม้ายคนนี้ได้ แล้วเขาจะเข้าถึงคุณธรรมขั้นโศดาบัน เราจะ

ทำตนให้เป็นที่พึงของเขา” หลังจากเสด็จกลับจากบิณฑบาตและ ฉับเสร็จในวันนั้นแล้ว พระพุทธเจ้าก็ทรงพาพระภิกษุผู้อยู่ใกล้ชิด ไปที่บ้านของพ่อหม้ายรายคนนั้น

พ่อหม้ายคนรายเมื่อได้เห็นการเสด็จมา ก็กระทำการต้อนรับ และกราบสักการะ แล้วพระองค์ก็ประทับนั่งบนอาสนะที่จัดเตรียม ไว้ถวายอย่างเหมาะสม แล้วตรัสถามพ่อหม้ายคนรายว่า “อุบาสก ท่านคิดอะไรอยู่ หรือมีเรื่องอะไรที่ไม่สบายใจ?”

ฝ่ายพ่อหม้ายคนรายกราบทูลว่า “พระเจ้าข้า ข้าแต่ พระองค์ผู้เจริญ ภรรยาของข้าพระองค์ตาย ข้าพระองค์ไม่เป็น อันกินอันนอน ตัดใจไม่ได้ วันๆ เอาแต่เศร้าโศกเสียใจอาลัยหา คิดถึงเขาอยู่ตลอดเวลาเลยพระเจ้าข้า!”

พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า “อุบาสก ขึ้นชื่อว่าทุกสิ่งอย่างที่มี อยู่บนโลกนี้ ต้องมีการแตกเป็นธรรมดา ทุกอย่างสลายไปแตกไป เป็นเรื่องปกติ เมื่อมันแตกไปแล้วก็ไม่ควรคิดมาก แม้บัณฑิต ในสมัยก่อนทั้งหลาย เมื่อภรรยาของตนตายไปแล้วก็คิดว่า ทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้มีการแตกเป็นธรรมดา สิ่งทั้งหลาย ที่ว่านั้นก็แตกสลายไปแล้ว” ด้วยความอยากรู้ความจริงอันเป็น รายละเอียดแห่งธรรม เพื่อที่จะได้บำบัดความเสียใจของตน พ่อหม้ายคนรายจึงได้ทูลถาม แล้วพระพุทธเจ้าก็ได้นำเหตุการณ์ ในอดีตชาติมาเล่าให้ฟัง

เรื่องเล่าของคนต้นแบบ

กาลที่ล่วงมาแล้วนานแสนนาน ในสมัยนั้นพระพุทธเจ้า ได้เกิดเป็นมานพน้อยในตระกูลพราหมณ์ อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ แห่งหนึ่งที่เป็นศูนย์กลางการปกครอง การศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการศึกษาของผู้คนในยุคนั้น ชื่อว่า พาราณสี ใน สมัยนั้นได้มีเจ้าผู้ปกครองเมืองชื่อว่า พระเจ้าพรหมทัต ครองราช สมบัติอยู่ในนครนี้ ผู้คนต่างก็อยู่อย่างมีความสุขสมบูรณ์ ด้วย พระองค์ทรงทำตนให้เป็นที่เคารพ เหมาะสมกับการเป็นผู้นำของ ประเทศ

หลังจากมานพน้อยลูกพราหมณ์ เจริญเติบโตเข้าสู่วัยเรียน แล้ว ผู้เป็นพ่อเป็นแม่ก็ส่งให้ไปเรียนศิลปะวิทยาในเมืองตักกสิลา ซึ่งเป็นเมืองแห่งการศึกษาที่มีชื่อเสียงที่สุดในสมัยนั้น เมื่อเรียน จบแล้วก็ได้เดินทางกลับมาอยู่กับพ่อกับแม่ ช่วยพ่อแม่ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว แต่มีสิ่งหนึ่งที่มานพน้อยคนนี้ประพฤติกคือปฏิบัติ เป็นพรหมจรรย์ เป็นคนที่ไม่มีความต้องการทางเพศเหมือนชาวบ้าน ทั่วไป ไม่ชอบเที่ยวเหมือนกับวัยรุ่นที่อยู่ในวัยเดียวกัน ไม่แสดงท่าที ว่าจะมีแฟนหรือแต่งงานมีครอบครัว จนพ่อแม่เห็นว่าไม่ได้การแล้ว ขึ้นปล่อยไปจนไม่ได้แน่ ตระกูลคงขาดสูญเพราะหาผู้สืบทอดไม่ได้

อยู่มาวันหนึ่ง พ่อแม่ของมานพน้อยบอกลูกว่า “เราจะ จัดการหาภรรยาให้แก่ลูก จะได้เป็นฝั่งเป็นฝาเสียที” มานพน้อย ปฏิเสธผู้เป็นพ่อเป็นแม่ว่า “ขอภัยพ่อกับแม่ ลูกไม่มีความ ต้องการจะมีครอบครัวเลย เมื่อใดที่ท่านทั้งหลายตายไป ลูกจะ

ตัดสินใจออกบวชเลย” ผู้เป็นพ่อกับแม่ก็พยายามแล้วพยายามอีก ดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกแต่งงานให้ได้ ฝ่ายมานพน้อย เมื่อถูกพ่อกับแม่รบเร้าบ่อยๆ เข้า จึงให้นายช่างผู้มีฝีมือทำรูปปั้นทองคำหญิงสาวคนหนึ่ง ให้มีคุณลักษณะที่เทียบพร้อมด้วยความงามทุกอย่าง ตามจินตนาการของตนให้เป็นหญิงที่มีคุณสมบัติเทียบพร้อมที่สุด แล้วให้นำมาที่บ้านพร้อมกับยกโซวให้ผู้เป็นพ่อเป็นแม่ดู แล้วพูดว่า “ถ้าหากลูกได้หญิงสาวสวยงามปานรูปปั้นนี้ ลูกก็จะยอมแต่งงานมีครอบครัว ถ้าไม่ได้อย่างที่รูปปั้นนี้ลูกก็จะไม่เอาใครเลย!”

ผู้เป็นพ่อกับแม่เมื่อได้ยินลูกพูดเช่นนั้น ก็มีความลำบากใจ อยู่ไม่น้อย ได้เรียกบริวารภายในบ้านทั้งหมดมา แล้วให้ยกรูปปั้นทองคำขึ้นตั้งบนยานพาหนะ แล้วส่งให้ผู้คนที่ทั้งหลายพร้อมด้วยบริวารว่า “พวกท่านจงไปตามหาตามบ้านเล็กเมืองใหญ่ จงเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ บนอาณาเขตชมพูทวีป แสวงหาหญิงสาวที่มีลักษณะเหมือนกับรูปปั้นนี้ แต่ต้องเป็นหญิงสาวที่เกิดในตระกูลพราหมณ์เท่านั้น ให้เลือกสรรเอาหญิงสาวที่มีความงามเห็นปานรูปปั้นนี้เท่านั้น และมีความดีงามเป็นที่ปรากฏด้วย หากพบเจอในที่ใดท่านทั้งหลายจงยกรูปปั้นทองคำนี้ให้ท่านนั้น แล้วพวกท่านก็นำนางนั้นเดินทางกลับมาที่บ้านเรา”

ในกาลครั้งนั้น ได้มีผู้มีบุญคนหนึ่งจุติจากพรหมโลกมาเกิดเป็นหญิงสาวในบ้านของตระกูลพราหมณ์ เป็นคนร่ำรวยมีทรัพย์สมบัติมากถึง ๘๐๐ ล้านบาท ในหมู่บ้านหนึ่งในเขตแคว้นกาสิ มีชื่อว่า สัมมิลลหาลินี ในช่วงเวลาที่นางมีอายุได้ ๑๖ ปี โตะเข้าสู่วัยสาว นางเป็นผู้มีรูปร่างหน้าตางามน่าชมอย่างยิ่ง เปรียบด้วยนางเทพอัปสรบนสวรรค์ สมบูรณ์ทั่วสรรพางค์กายและงามทั้งวาจาใจ แต่ความคิดที่เกี่ยวกับกามกิเลสอารมณ์ทางเพศไม่เคยเกิดขึ้นกับนางเลย นางได้เป็นสาวพรหมจารีโดยแท้จริง (สาวพรหมจรรย์) สใจแต่คุณธรรมความดีงาม

ผู้คนทั้งหลายที่พาเอารูปปั้นทองคำเดินทางมาถึงหมู่บ้านแห่งนี้ แล้วนำมาแสดงยังสถานที่ชาวบ้านเดินทางผ่านไปมา ผู้คนที่ทั้งหลายในหมู่บ้านนั้นเห็นรูปปั้นทองคำ ต่างพากันเข้าใจว่าเป็นคนจริงๆ แล้วกล่าวว่า “เพราะเหตุไรนางสัมมิลลหาลินี ลูกสาวคนสวยของท่านพราหมณ์บ้านโน้น จึงมายืนทำอะไรอยู่แถวนี้!” ฝ่ายบริวารของพ่อกับแม่มานพน้อยได้เห็นได้ฟังเช่นนั้น จึงพากันเดินทางไปยังบ้านพราหมณ์นั้น พร้อมกับสินสอดทองหมั้นเพื่อนำไปสู่ขอนางสัมมิลลหาลินี เมื่อนางได้ทราบเช่นนั้นก็รู้สึกไม่พอใจจึงบอกข่าวกับพ่อกับแม่ว่า “หากวันใดเมื่อท่านทั้งสองล่วงลับตายไปแล้ว ดิฉันขอลาบวชเลย ดิฉันไม่มีความต้องการจะมีครอบครัว” พ่อกับแม่จึงกล่าวว่า “ลูกรักเจ้าจะทำอะไรได้ ลูกเป็นผู้หญิงจะต้องมีครอบครัว จะได้มีคนดูแลปกป้องคุ้มครอง ในยามที่พ่อแม่ไม่ได้อยู่ด้วย และจะได้สร้างทายาทมารักษารัศมีมรดกของตระกูลเราไว้” แล้วรับเอารูปปั้นทองคำนั้นมาเป็นการตกปากรับคำที่จะยกลูกสาวให้ แล้วส่งนางไปด้วยบริวาร

ของพ่อแม่มานพน้อยเดินทางกลับมา

เมื่อมานพน้อยและนางสัมมิลลหาลินี ทั้งสองต่างก็ไม่ปรารถนาที่จะแต่งงานกันเลย แต่ถูกพ่อแม่คลุมถุงชนให้ทำการมงคลสมรส แล้วให้นอนอยู่ในห้องเดียวกันตามประสาผิวเมีย ทั้งสองคนแม้จะนอนอยู่บนที่นอนเดียวกัน แต่ก็ไม่เกิดอารมณ์รักใคร่ฉันท์ผิวเมีย ต่างก็ไม่ได้ดูหน้าดูตาถึงกันและกันด้วยอำนาจกิเลสกาม เหมือนกับภิกษุ ๒ รูป และเหมือนพรหม ๒ องค์ อยู่ในที่เดียวกันอะไรประมาณนั้น แต่ก็อยู่ด้วยหลักมนุษยธรรมใช้ชีวิตอย่างคนทั่วไป ต่างคนต่างก็สนใจในการประพฤติปฏิบัติธรรม

เมื่อเวลาล่วงมาหลายปี พ่อกับแม่ของมานพน้อยได้ตายลาโลกไป ผู้เป็นลูกก็ได้ทำการสถาปนากิจสรีระร่างของพ่อแม่ตามประเพณี แล้วเรียกนางสัมมิลลหาลินีมา พร้อมกับกล่าวว่า “นางผู้เจริญ เรืองชื่อเอาทรัพย์สมบัตินี้ไปเถอะ ที่มีอยู่ในเวลานี้ก็ประมาณ ๘๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นส่วนของตระกูลที่เอง และอีก ๘๐๐ ล้านบาทอันเป็นของตระกูลเรอรวมๆ กันแล้วก็น่าจะตกอยู่ ๑,๖๐๐ ล้านบาท พี่ยกให้น้องทั้งหมด น้องจงเอาทรัพย์สมบัตินี้ไปเถิด ต่อจากนี้ไปพี่จะขอลาบวช”

ฝ่ายนางสัมมิลลหาลินีได้ยินเช่นนั้นก็กล่าวขึ้นว่า “ข้าแต่พี่เจ้า เมื่อท่านบวชได้ ดิฉันก็จะขอลาบวชตามกับพี่ ดิฉันไม่อาจทอดทิ้งพี่ท่านได้ จะขอติดตามพี่ออกบวชด้วย” เมื่อคนทั้งสองได้ตกลงกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงได้สละทรัพย์สมบัติทั้งหมดบริจาคให้เป็นทานการกุศลทั้งหมด ละทิ้งทรัพย์สมบัติอันเป็นของโลก เหมือนกับทิ้งน้ำลายออกจากปาก แล้วพากันเดินทางเข้าไปป่าใหญ่หิมวันต์ พากันบวชเป็นฤๅษีฉันรักไม้และผลไม้ในป่าเป็นอาหาร เจริญสมณธรรมอยู่ในป่าใหญ่หิมวันต์มาช้านาน ต่อมาเกิดเพื่ออาหารป่าต้องการจะเสพรสเค็มและรสเปรี้ยว จึงพากันเดินทางจากป่าใหญ่หิมวันต์มุ่งหน้ามาเมืองพาราณสี จึงเข้าไปอาศัยอยู่ในพระราชอุทยานของเจ้าผู้ครองเมือง

อยู่มาวันหนึ่ง เมื่อดาบสและดาบสินีอยู่ในพระราชอุทยาน ได้ฉันอาหารแบบใหม่ ฝ่ายดาบสินีผู้สุขุมลชาติเคยบริโภคอาหารป่า มาบัดนี้ได้ฉันอาหารของชาวบ้านทั่วไป ร่างกายปรับตัวไม่ทัน พร้อมกับอายุสังขารก็มากขึ้น ความเหนื่อยล้าจากการเดินทางไกล ก็เกิดอาการแปรปรวนในท้อง เกิดอาพาธลงโลหิตอย่างกะทันหัน เมื่อนางไม่ได้ฉันยาทัน ร่างกายก็ได้อ่อนกำลังลง ในช่วงนั้นเป็นเวลาภิกษาจารออกรับบิณฑบาต ดาบสได้พยุงบานาพาไปที่ประตูพระนคร แล้วให้นอนบนแผ่นกระดาน ณ ศาลาหลังหนึ่ง ส่วนตนได้เข้าไปภิกษาจารรับบิณฑบาต ในช่วงเวลานั้น ดาบสยังไม่กลับออกมาเลย นางดาบสินีก็ได้สิ้นใจตายไปก่อน ผู้คนที่ทั้งหลายที่เดินทางผ่านไปมา ได้เห็นรูปร่างหน้าตาอันสวยสดงดงาม ก็ได้พากันแวะเข้ามาห้อมล้อมดู ต่างก็พากันร้องให้รำไร อาลัยตามนางด้วยความเสียดาย

ฝ่ายดาบสเที่ยวภิกษาจารรับบิณฑบาตได้พอประมาณแล้ว กลับมารู้ว่านางตายแล้ว จึงดำริว่า “ทุกสิ่งทุกอย่างมีอันแตกไปเป็น

“นางสัมมิลลทาสินีได้ตายไปแล้ว เหมือนกับพวกสัตว์ทั้งหลายที่ตายไปแล้ว เมื่อนางไปอยู่กับสัตว์เหล่านั้น นางจึงไม่ได้เป็นอะไรกับเรา เราจึงไม่ได้เศร้าโศกเสียใจถึงนางผู้เป็นที่รัก ถ้าหากคนเราจะเศร้าโศกเสียใจถึงความตายก็ไม่มีประโยชน์ เพราะความตายจะมีกับทุกคน ผู้เศร้าโศกเสียใจ ควรจะเศร้าโศกเสียใจถึงตน ซึ่งจะต้องตกไปสู่อำนาจของมัจจุราชทุกเมื่อ จะทำให้ตนเองไม่ประมาทในชีวิตจะดีกว่า สัตว์ที่ยืน นิ่ง นอน หรือเดินอยู่ อายุสังขารหาได้เป็นไปตามด้วยไม่ วยจะเสื่อมไปทุกขณะ ที่หลับตาและลืมตา เพราะวัยเสื่อมไปอวัยวะร่างกายย่อมบกพร่อง หนทางที่คนเดินก็ต้องมีความพลัดพรากจากกันโดยไม่ต้องสงสัย หมู่สัตว์ที่ยังเหลืออยู่ควรมีเมตตาเอ็นดูกัน ส่วนที่ตายไปแล้วไม่ควรจะต้องเศร้าโศกเสียใจถึง”

หลังจากดาบสพูดจบลง จึงได้เตรียมสถานที่พร้อมกับผู้คนที่ทั้งหลาย ได้พากันกระทำฌาปนกิจสรีระร่างของนาง แล้วดาบสก็เดินทางกลับเข้าไปป่าใหญ่หิมวันต์อย่างเดิม บำเพ็ญเพียรจิตทำสมาธิและอภิญญา เมื่อหมดอายุขัยก็ได้ไปบังเกิดบนพรหมโลก

หลังจากที่พระพุทธเจ้าได้ทรงแสดงธรรมเทศนานี้จบลง แล้วทรงประกาศสังขจะในเวลาจบสังขจะ พ่อหม้ายก็ได้เข้าถึงคุณธรรมขั้นโสดาบัน

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์บอกให้เรารู้ว่า นับตั้งแต่นั้นมา เราทำกันทั้งหลายรู้ได้อย่างหนึ่งว่า “คนเราจะเกลียดชังกันไปทำไม อีกไม่นานเราทำกันก็จะตายจากโลกนี้ไปเหมือนกัน ถึงไม่มีใครฆ่าก็ตายเองตามอายุขัยอยู่แล้ว” เพราะฉะนั้น เราจะไปโกรธเกลียดกันไปเพื่ออะไร ช่วยกันคิดช่วยกันสร้างสรรค์แต่สิ่งที่ดีงามเป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นจะไม่ดีกว่าหรือ? และมีอีกอย่างมีหลายคนเสียใจไปกับคนที่ตายไป จนไม่เป็นอันกินอันนอนเลยก็มี นั่นแสดงว่าเรามีความดีต่อกันจึงเกิดความรู้สึกอาลัยหา อีกส่วนหนึ่งของคนเมื่อเมียดายกลับยืมเล็กยืมใหญ่ จะได้เปลี่ยนคนใหม่เสียที่นั่นแสดงให้เห็นเช่นกันว่า ไม่มีอะไรที่ดีๆ ต่อกัน เขาจึงไม่เกิดความรู้สึกเสียตายเลย หรืออาจเป็นเพราะกามตมหากก็ได้ ที่อยากเปลี่ยนรสชาดใหม่ตามใจกิเลสตัวเอง พฤติกรรมอย่างนี้ก็เห็นกันเต็มบ้านเต็มเมืองกันเลยทีเดียว

วาทกรรมต้นแบบ

...“วัยจะเสื่อมไปทุกขณะที่หลับตาและลืมตา เพราะวัยเสื่อมไปอวัยวะร่างกายย่อมบกพร่อง หนทางที่คนเดินก็ต้องมีความพลัดพรากจากกันโดยไม่ต้องสงสัย หมู่สัตว์ที่ยังเหลืออยู่ควรมีเมตตาเอ็นดูกัน ส่วนที่ตายไปแล้วไม่ควรจะต้องเศร้าโศกเสียใจถึงเพราะมันไม่มีประโยชน์อะไรแล้ว”...

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒน์ อนนท์จารย์

ธรรมดามันก็จะแตกสลายไป สังขารทั้งปวงไม่เที่ยงหนอ มีคติที่จะเป็นไปอย่างนี้เอง” แล้วนั่งบนแผ่นกระดานที่นางนอนอยู่ข้างๆ นั้น แล้วฉันอาหารอย่างสบายใจ พร้อมกับบ้วนปากไปด้วย ทำเหมือนกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับตนเอง

ส่วนผู้คนที่ทั้งหลายที่ยืนห้อมล้อมอยู่เกิดความสงสัย จึงสอบถามขึ้นว่า “ท่านผู้เจริญ ดาบสที่ท่านนี้เป็นอะไรกับท่าน?” ดาบสจึงกล่าวตอบว่า “เมื่อตอนที่ยังเป็นคฤหัสถ์อยู่ นางเป็นภรรยาผู้รับใช้ใกล้ชิดของเรา” ส่วนผู้คนที่ทั้งหลายได้ยินดาบสกล่าวเช่นนั้น จึงถามต่อว่า “ท่านผู้เจริญ พวกเรายังอดทนที่จะเสียใจไม่ได้เลย พวกเราจึงให้รำไรอาลัยหานาง ส่วนท่านเป็นเพราะเหตุไรจึงไม่ร้องไห้ตามนาง?”

ดาบสจึงได้กล่าวตอบว่า “นางดาบสสินีผู้นี้ตอนเมื่อยังมีชีวิตอยู่ ไม่ได้เป็นอะไรกับเราเลย มาบัดนี้ก็ได้เป็นอะไรกับเราเพราะนางเป็นผู้สมครใจที่ไปสู่ปรโลกเบื้องหน้า ไปสู่อำนาจของคนอื่นแล้ว เราจะร้องไห้เสียใจไปเพราะอะไรกัน” แล้วดาบสก็ได้กล่าวต่อไปอีกว่า

๒๓ ปี ตรีล้านช้าง

วิทยาเขตศรีล้านช้าง เป็นวิทยาเขตลำดับที่ ๗ ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ตั้งอยู่ที่วัดศรีสุทธาวาส พระอารามหลวง จังหวัดเลย หลายคนเรียกชื่อสั้นๆ ว่า “มมร.วัดเลยหลง” เนื่องจากว่า วัดศรีสุทธาวาสมีชื่อเรียกเป็นภาษาชาวบ้านทั่วไปว่า “วัดเลยหลง” ทำให้ มมร. วิทยาเขตศรีล้านช้าง ซึ่งตั้งอยู่ที่วัดเลยหลง ถูกเรียกขานเพื่อความเข้าใจและจำได้ง่ายว่า “มมร. วัดเลยหลง” ไปด้วย

มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้จัดการศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๓๖ ในฐานะเป็นห้องเรียนของสภากาชาดมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จังหวัดขอนแก่น อีก ๒ ปีต่อมาคือในวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๘ ได้รับอนุมัติให้ยกฐานะขึ้นเป็น “วิทยาเขตศรีล้านช้าง” โดยมีที่มาของชื่อวิทยาเขต ด้วยเหตุผลสนับสนุนว่า ดินแดนของจังหวัดเลยเคยเป็น “อาณาจักรล้านช้าง” มาก่อน คู่ขนานกับ “อาณาจักรล้านนา” ที่อยู่ทางภาคเหนือ ส่วนคำว่า “ศรี” ซึ่งเป็นภาษาสันสกฤต มีความหมาย ศิริ หรือ มงคล อันเป็นความหมายในความดีงาม ก็มีเหตุผลว่า มาจากคำนำหน้าของ “ศรีสองรัก” ซึ่งเป็นพระธาตุเจดีย์ที่สำคัญของจังหวัดเลย รวมทั้งนามของอดีตเจ้าอาวาสรูปแรกผู้สร้างวัดศรีสุทธาวาส และเป็นองค์อุปถัมภ์ในการจัดการศึกษาของ มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง คือ พระเดชพระคุณ พระธรรมวรालังการ ซึ่งมีนามเดิมว่า “ศรีจันทร์” รวมทั้งสถานที่ตั้งของวิทยาเขตที่ตั้งอยู่ที่ “วัดศรีสุทธาวาส” คำว่า “ศรี” จึงมีน้ำหนักและเหตุผล ในการนำมาเป็นคำนำหน้าชื่อของวิทยาเขต “ศรีล้านช้าง”

เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๐ รัฐสภาได้ตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ทำให้ต้องเปลี่ยนชื่อจาก “สภากาชาดมหามกุฏราชวิทยาลัย” มาเป็น “มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย” ปัจจุบันมีทั้งหมด ๗ วิทยาเขต ๓ วิทยาลัย กระจายอยู่เกือบทุกภูมิภาคของประเทศไทย

หากนับอายุของการจัดการศึกษาของ มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง ในฐานะเป็นห้องเรียนของ มมร.วิทยาเขตอีสาน จังหวัดขอนแก่น ๒ ปี ก่อนที่จะได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาเขตในปี

พ.ศ.๒๕๓๘ ในปีนี้คือ พ.ศ.๒๕๖๑ มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้จัดการศึกษามาแล้ว ๒๕ ปี ครบวัยเบญจเพสพอดี แต่ถ้านับอายุของการได้รับอนุมัติให้เป็นวิทยาเขต ปีนี้จึงนับได้ ๒๓ ปี

ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ นี้ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ได้ร่วมกันจัดงานทำบุญคล้ายวันสถาปนาวิทยาเขตศรีล้านช้าง ครบรอบ ๒๓ ปี ในระหว่างวันที่ ๒๗-๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ มีพิธีทำบุญตักบาตร พิธีทักษิณานุประทาน เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่บูรพาจารย์ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยและวิทยาเขตศรีล้านช้าง ด้วย ในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ได้จัดโครงการหรือจัดกิจกรรมเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการจัดงานวันคล้ายวันสถาปนาด้วย เช่น โครงการอบรมพระนักเผยแผ่ ได้รับเกียรติจาก นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม ผู้ว่าราชการจังหวัดเลย มาปาฐกถาพิเศษในหัวข้อ “วาระการขับเคลื่อนจังหวัดเลย (THAILOEI ๔.๐) ด้านสังคม ศาสนา และวัฒนธรรม” นอกจากนั้นยังมีโครงการสวดทำนองสรภัญญะประเภทนักเรียนและประชาชนทั่วไปด้วย

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่สองของการจัดงานคล้ายวันสถาปนา ได้รับความเมตตาจาก พระเดชพระคุณ พระเทพบัณฑิต อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เดินทางมาเป็นประธานฝ่ายสงฆ์ และได้รับเกียรติจากนายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม ผู้ว่าราชการจังหวัดเลย เดินทางมาเป็นประธานฝ่ายฆราวาส นับว่าได้รับเกียรติจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเลยอีกครั้งหนึ่ง ในวันที่สองของการจัดงานซึ่งตรงกับวันคล้ายวันสถาปนานั้น ได้จัดโครงการบุญพะเหวด หรือเทศน์มหาชาติ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการจัดงานวันสถาปนาด้วย

๒๓ ใน ๒๕ ปี ของ มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง อาจจะไม่มี ความหมายหรือความสำคัญมากมายสำหรับใครๆ ในสังคมจังหวัดเลย หรือแม้แต่บุคลากรของวิทยาเขตศรีล้านช้างเอง เพราะว่าการจัดงานคล้ายวันสถาปนาของวิทยาเขต ก็จัดต่อเนื่องกันมาหลายปี จนเป็นประเพณี แต่ถ้าเรานั่งเงียบๆ อยู่คนเดียว ทบทวนมองดูความเป็นไปเป็นมาของสถาบันการศึกษาแห่งนี้ จะได้รับคำตอบในใจ ที่เป็นรูปธรรมหลายประการดังต่อไปนี้

๑.เป็นวิทยาเขตที่ก่อตั้งขึ้นในวัดศรีสุทธาวาส พระอารามหลวง หรือวัดเลยหลวง ช่วงแรกของการจัดการศึกษาอาศัยศาลาการเปรียญชื่อ “ศาลาจันทร์นุเคราะห์” ของวัดเป็นห้องเรียน ใช้สำนักงานวัดเป็นสำนักงานวิทยาเขต คณาจารย์ผู้บุกเบิกในการก่อตั้งวิทยาเขตเกือบทั้งหมดก็ยังมีชีวิตอยู่ ได้รับเงินสนับสนุนในการจัดการศึกษาในช่วงก่อตั้งจาก พระเดชพระคุณ พระธรรมวรालังการ หรือหลวงปู่ศรีจันทร์ วัณณาโก เป็นสถาบันการศึกษาเล็กๆ ในวัดที่ใครหลายคนก็ยังไม่มั่นใจว่าจะก้าวเดินไปได้ได้อย่างไร แต่ ณ วันนี้ ศิษย์เก่าของ มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง รุ่นที่เรียนอยู่ ศาลาการเปรียญของวัด หลายคนได้ออกไปรับราชการ มีตำแหน่งหน้าที่การงาน เจริญก้าวหน้ามั่นคง เป็นข้าราชการครู หลายคนก้าวไปจนถึงเป็นระดับผู้อำนวยการของสถานศึกษาหรือโรงเรียน

๒.ในปัจจุบันพบว่า มีศิษย์เก่าทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโทของ มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ในเกือบทุกสาขาอาชีพ ศิษย์เก่าบางคนวันที่มาศึกษาเล่าเรียน ที่ มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง ในวันแรกเหมือนนักผจญภัย ไม่รู้ว่าหนทางข้างหน้าจะเป็นอย่างไร เพราะ

ความไม่มั่นใจในสถาบันการศึกษา เรียนไปเรียนมาก็ยังคาใจให้ต้องสอบถามกันอยู่บ่อยครั้งว่า จบปริญญาแล้วรัฐบาลจะรับรองไหม ถามกันถึงขนาดนั้น แต่ในวันนี้คนที่เคยถามดังกล่าว ได้มีความเจริญก้าวหน้า มีตำแหน่งหน้าที่การงาน มีเกียรติ มีศักดิ์ศรีในสังคม ตลอดระยะเวลา ๒ ทศวรรษที่ผ่านมา วิทยาเขตศรีล้านช้าง ซึ่งเป็นวิทยาเขตเล็กๆ แห่งหนึ่งในจังหวัดเลย ได้สร้างชีวิต สร้างฝัน และอนาคตให้กับศิษย์เก่ามากมาย มีหลายหน่วยงานหรือหลายองค์กรไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชน มีศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจาก มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง ไปทำงานในหน่วยงานนั้น หลายท่านเป็นระดับเจ้าหน้าที่ บางท่านเป็นผู้บริหารระดับกลาง และบางท่านเป็นผู้บริหารระดับสูง กล่าวได้ว่า มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้ช่วย “สร้างอนาคตและความฝันของท่านให้เป็นจริงได้” สรุปได้ว่า มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง สร้างคนดี มีความรู้ ออกสู่สังคม หรือออกไปรับใช้สังคมหรือประเทศชาติบ้านเมืองเป็นจำนวนมากแล้ว

๓.ปัจจุบัน มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง ยังตั้งอยู่ในวัดศรีสุทธาวาส พระอารามหลวง เหมือนเดิมแต่ไม่ได้ใช้ศาลาการเปรียญของวัดหรือสำนักงานวัดอีกแล้ว เพราะมีอาคารสถานที่เป็นสัดส่วนชัดเจน ผู้บริหาร อาจารย์ หรือบุคลากรทั้งหมด มีความเจริญก้าวหน้ามั่นคงไปตามลำดับ โดยเฉพาะบุคลากรประจำ สำหรับบุคลากรบางท่านหรือหลายท่าน ก่อนที่จะได้มาเป็นบุคลากรของ มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง ต้องพลัดพรากจากบ้านเกิดเมืองนอน เสื่อผืนหมอนใบ มาจากต่างทิศต่างที่ มองเห็นอดีตตนเองว่าเป็นใครมาจากไหน ลำบากยากแค้นแสนสาหัสสมอย่างไร แต่ชีวิตในวันนี้ที่ได้มาอยู่ มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง ทำให้ชีวิตมีความมั่นคง มีหน้าที่การงาน มีหลักมีฐาน มีสวัสดิการ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในชีวิต

มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้ช่วยสร้างฝัน สร้างอนาคตและความเจริญก้าวหน้ามั่นคงในชีวิตให้ศิษย์เก่ามากมายหลายท่าน จากรุ่นต่อรุ่น ที่ผ่านเข้ามาสถาบันการศึกษาแห่งนี้แล้วก็จากไปเมื่อสำเร็จการศึกษา เพื่อแสวงหาความเจริญก้าวหน้ามั่นคงให้กับชีวิตและครอบครัวของตนเอง เหมือนผ่านสถานีชีวิตจากจุดหนึ่งไปยังจุดหมายปลายทางที่ตั้งไว้ คือผ่านมาแล้วก็ต้องผ่านไป ไม่มีอะไรให้ผูกพันหรือรับผิดชอบต่อความเป็นไปในบ้านหรือสถาบันการศึกษาแห่งนี้มากนัก

แต่สำหรับบุคลากรของ มมร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยเฉพาะบุคลากรประจำ สถาบันการศึกษาแห่งนี้คือสถานที่ให้ข้าวน้ำ มีกินมีใช้ มีหน้าที่การงาน มีหลักมีฐาน มีเกียรติ มีศักดิ์ศรีในสังคม เหมือนบ้านอีกหลังหนึ่ง ซึ่งจะต้องอยู่จนกว่าจะเกษียณ ถ้าไม่ล้มหายตายจากหรือลาออกไปก่อน จะมีใครบ้างไหมหนอที่พอจะนึกถึงสถาบันการศึกษาการแห่งนี้ว่ามีคุณค่าและความสำคัญต่อชีวิตเหมือนบ้านหลังที่สองของตนเอง ไม่น้อยไปกว่าหลังที่หนึ่ง ซึ่งเราใช้พักพำนักอาศัยกินอยู่หลับนอน ไม่ใช่เป็นเพียงแค่บ้านเช่าที่เข้ามาพักพำนักอาศัยพอมีกินมีใช้อยู่ไปวันๆ เท่านั้น.

“กระบวนการของศาลยุติธรรม เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน”

ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งภาคีสมาชิกต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาซึ่งตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ ข้อ ๑๒ (๒) กำหนดว่าเด็กจะมีสิทธิมีเสียงในกระบวนการพิจารณาทางตุลาการ และทางปกครองใดๆ ที่มีผลกระทบต่อเด็กไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือผ่านผู้แทนหรือองค์กรที่เหมาะสม ในลักษณะที่สอดคล้องกับระเบียบวิธีปฏิบัติตามกฎหมายภายใน ซึ่งประเทศไทยได้รับรองหลักการดังกล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๐ (๔) โดยบัญญัติให้มีการคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมของบุคคลว่า

“..พยานในคดีมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม..”

ทั้งนี้ ยังได้รับรองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมของเด็กและเยาวชนไว้โดยเฉพาะ ในมาตรา ๔๐ (๖) โดยบัญญัติไว้ว่า “..เด็กและเยาวชน...ย่อมมีสิทธิได้รับการคุ้มครองในการดำเนินการพิจารณาคดีของศาลอย่างเหมาะสม....”

ดังนั้นการที่เด็กและเยาวชนมาเป็นพยาน โดยเฉพาะ “เด็ก” การที่เด็กจะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดีหรือมาเป็นพยานและเบิกความในศาล พยานที่เป็นเด็กนั้นจะได้รับการคุ้มครองเนื่องจากโดยเหตุสภาพร่างกาย ภูมิปัญญา การศึกษา สภาพจิตใจของเด็ก

ที่มีความอ่อนแอ อ่อนไหว ซึ่งในการใช้ภาษาในการซักถามเด็ก อาจส่งผลกระทบต่อด้านจิตใจของเด็ก และจะทำให้การพิจารณาคดีการสืบพยานเกิดความคลาดเคลื่อน หรือไม่ได้รับข้อเท็จจริงอย่างแท้จริง นอกจากนี้เมื่อเด็กจะต้องเผชิญหน้ากับจำเลยในห้องพิจารณาคดีและต้องตอบคำถามซ้ำๆ กับการตอบคำถามของเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนในชั้นสอบสวน อาจทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเหมือนหนึ่งว่าตนเองตกเป็นเหยื่อหรือตกเป็นจำเลยเสียเอง ซึ่งในบางครั้งคำถามที่ใช้ในการถามเด็กอาจเป็นคำถามที่ตอกย้ำจิตใจของเด็กหรือบอบช้ำให้เลวร้ายยิ่งขึ้น หรือเป็นคำถามที่เด็กไม่เข้าใจในตัวคำถามหรือไม่ทราบว่าจะต้องตอบอย่างไรจึงจะดีที่สุดเพราะสร้างความอ่อนด้อย ประสพการณ์และอ่อนด้อยทางด้านการศึกษาตัวเอง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อข้อเท็จจริงที่จะได้จากการสืบพยานเด็ก อาจจะทำให้ไม่ทราบข้อเท็จจริงได้แน่ชัดหรือข้อเท็จจริงอาจคลาดเคลื่อนไปจากเหตุผลต่างๆ เหล่านี้ รัฐจึงต้องมีมาตรการในทางกฎหมายเพื่อเป็นการคุ้มครองเด็กในกระบวนการยุติธรรมและกระบวนการพิจารณาคดี โดยเฉพาะในกรณีการสืบพยานเด็กในศาล

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาหลายครั้ง เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ดัง ที่จะ

เห็นได้จากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๒ ตรี ที่กำหนดให้ในการสืบพยานเด็กที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ให้ศาลจัดให้พยานอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และศาลอาจปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ศาลเป็นผู้ถามพยานเอง โดยแจ้งให้พยานนั้นทราบ ประเด็นและข้อเท็จจริงซึ่งต้องการสืบ แล้วให้พยานเบิกความในข้อนั้นๆ หรือศาลจะถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ก็ได้

(๒) ให้คู่ความถาม ถามค้าน หรือถามดิงผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ก็ได้

ในการเบิกความของพยานดังกล่าว ให้มีการถ่ายทอดภาพและเสียงไปยังห้องพิจารณาคดีด้วย และเป็นหน้าที่ของศาลต้องแจ้งให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ทราบ

นอกจากนี้ประธานศาลฎีกาได้ออกระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยแนวทางในการปฏิบัติต่อพยาน พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยกำหนดว่า ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือในการสืบพยาน ก็ให้รับดำเนินการแต่เนิ่นๆ และในกรณีพยานที่เป็นเด็กหรือเยาวชนอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ซึ่งการซักถามจะต้องทำผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่ศาลควรจัดให้พยานเหล่านั้นพบกับบุคคลดังกล่าวก่อนเบิกความต่อศาล นอกจากนี้ การจัดเวลาให้พยานเบิกความต่อศาลควรพิจารณาให้เหมาะสมแก่สุขภาพและวัยของพยานประกอบด้วย เพื่อไม่ให้พยานเกิดอาการเหนื่อยล้าเกินสมควร

การคุ้มครองเด็กและเยาวชนในกระบวนการพิจารณาในส่วนอื่นๆ นอกเหนือจากการสืบพยานมีอีกหลายประการ ดังนี้

ประการแรก การที่รัฐจัดหาที่ปรึกษากฎหมายให้ในคดีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในวันที่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

ประการที่สอง รัฐจัดหาทนายความให้โดยในคดีที่จำเลยอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในวันที่ถูกฟ้องต่อศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก็จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองจำเลย โดยกำหนดให้ก่อนเริ่มพิจารณาคดี ศาลจะถามจำเลยว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีศาลจะตั้งให้ โดยทนายที่ศาลตั้งให้

จำเลยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างทนาย ศาลจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้เอง หรือเรียกอีกอย่างว่า “ทนายขอแรง” นั้นเอง

ประการที่สาม การกำหนดโทษและการบังคับใช้โทษนั้นเมื่อศาลได้ดำเนินการกระบวนการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว หากปรากฏข้อเท็จจริงจากศาลว่าเด็กหรือเยาวชนผู้นั้น ได้กระทำความผิดจริง และมีความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือโทษประหารชีวิต ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘ บัญญัติห้ามมิให้นำเอาโทษประหารชีวิตหรือโทษจำคุกตลอดชีวิตมาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดในขณะอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี และให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวเปลี่ยนแปลงเป็นระวางโทษจำคุก ๕๐ ปี

ประการที่สี่ บัญญัติกฎหมายออกมาใช้กับเด็กและเยาวชนเป็นการเฉพาะ เฉพาะที่เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดีของเด็กหรือเยาวชนตาม พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรการทางกฎหมายดังกล่าว จึงเป็นแนวทางที่ศาลยุติธรรมนำมาใช้ในการพิจารณาพิพากษาคดี เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนในฐานะที่มาเป็นพยานของศาลหรือในฐานะที่ตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ซึ่งเด็กหรือเยาวชนจะได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเป็นพิเศษและเป็นการป้องกันไม่ให้เด็กหรือเยาวชนถูกกลั่นแกล้งสิทธิที่ตนควรได้รับภายใต้หลักสิทธิมนุษยชน.

นักวิจัยรุ่นใหม่

“วิจัยเทคโนโลยีนวัตกรรมนำประชารัฐพัฒนา Thailand 4.0”

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) เป็นช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศ เพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การแข่งขันทางเศรษฐกิจสังคมโลกมีการเชื่อมโยงใกล้ชิดกันมากขึ้น จนมีสภาพไร้พรมแดน การพัฒนาเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับนโยบายรัฐบาลในการพัฒนาประเทศด้านการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยเพื่อนวัตกรรม ในคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ได้พิจารณาศึกษาเรื่องการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการวิจัยเพื่อนวัตกรรมการสร้างระบบการบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมให้มีความเข้มแข็ง มีการบริหารจัดการที่เป็นเอกภาพยังผลให้เกิดการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาเป็นเทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำพาประเทศไทยสู่วิสัยทัศน์ประเทศไทย ปี ๒๕๗๕ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” การขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่สร้างสังคมบนเศรษฐกิจฐานความรู้ ควบคู่ไปกับเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีเหตุผล มีความพอประมาณ และมีภูมิคุ้มกัน ภายใต้เงื่อนไขความรู้คู่คุณธรรม

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เป็นหน่วยงานในการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ของประเทศ ได้ร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทย จัดทำหลักสูตรการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ตามนโยบายของรัฐบาล โดยสร้างความเข้าใจในการสร้างงานวิจัย การใช้งานวิจัย หรือการนำงานวิจัยมาใช้ การบริหารงานวิจัยใหม่ให้กับบุคลากรของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสนองนโยบายในการพัฒนาประเทศและการเพิ่มสัดส่วนของนักวิจัยของประเทศจากปัจจุบันมีนักวิจัย ๑๒.๙๐ ต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ไปสู่ ๒๕.๐๐ ต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ให้เป็นรูปธรรม

สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย เห็นความสำคัญว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม และการสร้างให้บุคลากรท้องถิ่นเป็นนักวิจัย มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัย รู้จักสร้างงานวิจัย รู้จักการนำงานวิจัยไปใช้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารและการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไปในอนาคต จึงจัดโครงการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ “วิจัยเทคโนโลยีนวัตกรรมนำประชารัฐพัฒนา Thailand 4.0” รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๒๖ – ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น โดยกำหนดคุณสมบัติอายุไม่เกิน ๕๐ ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปในสาขาวิชาการต่างๆ ปฏิบัติงานในหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรู้และทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์ และมีความสนใจจริงและมุ่งมั่นในการเข้ารับการฝึกอบรม มีผู้สนใจเข้ารับการอบรมและผ่านการฝึกอบรม จำนวน ๓๘ คน ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นนักวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เป็นรุ่นที่ ๒ ของประเทศ

โครงการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่
“วิจัยเทคโนโลยีนวัตกรรม
นำประชารัฐพัฒนา Thailand 4.0”
รุ่นที่ ๑

ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑
ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขานรับนโยบาย การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ การพัฒนางาน
ในภารกิจ ตามอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยการ
นำความรู้ความเข้าใจในการสร้างงานวิจัย การใช้งานวิจัยและการนำงานวิจัยมาใช้ เพื่อสนอง
นโยบายในการพัฒนาประเทศและการเพิ่มสัดส่วนของนักวิจัยของประเทศ ให้เป็น
รูปธรรม ซึ่งจะทำให้เกิดการวิจัยและพัฒนาอันจะเป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่นและประเทศชาติ
ต่อไป การวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนา
ในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันท่ามกลางการแข่งขันในเวทีโลกสู่การ
พัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศไทย (Sustainable Development Goals: SDGs)

ที่มา : โครงการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่
วิจัยเทคโนโลยีนวัตกรรมนำประชารัฐพัฒนา Thailand ๔.๐
โดย สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

“ภาชิตธรรม ภาชิตชีวิต”

‘คนหาบั้งต่างชนิดต่อ คมบ่พออยากได้
 ก่อไฟไหม้สแนง กามเกียรต๋ห้อย อ่อนต่อน
 สะออนเต้ คักกว่าหมู่ แบกบวงค้องทบไว้
 ได้ตายแท้ นำคานันแหล้ว ท่านเอ๋ย’

(ข่าวครจำปาศรี)^๑

บทนำ

“ความสุขหาได้จากที่ไหน” ธรรมชาติและชีวิตของมนุษย์เกิดมีความคิดเสมอว่าต้องการความสุข เพื่อความสุข แต่ไม่ทราบถึงที่มาของความสุขที่จะเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุและผลอันใด จึงพยายามขวนขวายที่จะให้ได้มาซึ่งความสุขทุกวิถีทาง ความสุขนั้นคืออะไร? เป็นคำถามที่คนทั้งหลายไม่ค่อยถามถึง แต่อยากมีความสุข ตามความหมายของความสุขในพจนานุกรม [n.] happiness [syn.] ความสบาย, ความสำราญ [ant.] ความทุกข์ ตัวอย่างประโยคหากเราเดินสายกลางไม่ตั้งหรือหย่อนเกินไปแล้ว ชีวิตเราจะมีมีความสุข ส่วนนิยามของความสุขมีผู้ให้ลักษณะของความสุขไว้ดังนี้

๑. ความพึงพอใจ
๒. ประสบการณ์ที่เป็นอารมณ์ของเราในแต่ละวัน
๓. ความหมายของชีวิต

นิยามของความสุขนี้ คนเรา “อยาก” มีความสุขแบบไหนมากที่สุดด้วยเหตุผลที่ว่าตัวแปรหลายๆ ตัวของนิยามความสุขทั้งสามนั้นไม่เหมือนกันเสียทีเดียว (ยกตัวอย่างเช่น เงินซื้อความพึงพอใจในชีวิตได้ แต่กลับไม่ค่อยจะมีประสิทธิภาพในการเพิ่มจำนวนของอารมณ์ที่ดีในแต่ละวันของเราได้ และถึงแม้ว่าการมีลูกจะไม่มีประสิทธิผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของเรามากนัก แต่การมีลูกทำให้เรารู้สึกว่าชีวิตของเรามีความหมายขึ้นเยอะมากกว่าแต่ก่อน) คำถามที่สำคัญสำหรับคนเราทุกคนที่พยายามขวนขวายหาความสุขที่สมดุลในแต่ละแบบคือ “เราควรให้น้ำหนักกับนิยามความสุขแบบไหนมากกว่ากัน”

จากผลการวิจัยของ Andrew Oswald ศาสตราจารย์ทางด้านเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัย Warwick และ Gus O’Donnell ในประเทศอังกฤษพบว่า คนเราส่วนใหญ่ โดยเฉพาะนักเศรษฐศาสตร์ ให้น้ำหนักกับความพึงพอใจในชีวิตมากที่สุด รองลงมาคือความหมายของชีวิต และตามด้วยความมีอารมณ์ที่ดีในแต่ละวัน

แต่ในความเป็นจริง ในสังคมปัจจุบันของเรา เราอาจจะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับความสุขที่เป็น meaningfulness มากนักเท่าไร (ซึ่งก็อาจจะขัดกับน้ำหนักของนิยามความสุขที่ Andrew Oswald และ Gus O’Donnell เจอในงานวิจัยของเรา) ซึ่งก็เป็นสิ่งที่น่าเสียดายเพราะความสุขที่เป็น meaningfulness เป็นความสุขที่มี virtue หรือคุณธรรมที่สุด

ในทางพระพุทธศาสนาให้ความหมายของสุขคือ

๑. สภาวะที่แห่งความสุข ความสบายกาย ความเบิกบาน สาราญจิตใจ

๒. ความสุขคือสภาวะที่ทนต่อความทุกข์ได้ง่าย ตรงกันข้ามกับความทุกข์ที่มีความหมายว่าสภาพที่ทนได้ยากยิ่ง

๓. สภาวะที่ปราศจากความทุกข์ นั้นหมายถึงการพ้นจากทุกข์ทั้งหลายได้แล้ว

แท้จริง จุดมุ่งหมายสูงสุดของชีวิตตามทัศนะของพระพุทธศาสนา คือ การเข้าถึงนิพพานสุข ซึ่งสามารถเข้าถึงได้ด้วยการฝึกจิตให้เป็นสมาธิจนเกิดปัญญา หรือด้วยการปฏิบัติในแนวทางที่ทำให้

๑ เดชทัต ปักสังขานีย์, อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาพุทธศาสตร์

จิตปราศจากกิเลสเครื่องเศร้าหมองทั้งปวง แต่การจะเข้าถึงความสุขเหล่านี้ได้ต้องมีการพัฒนาใน ๔ ส่วน การพัฒนาด้านกาย ศีล จิต และปัญญา ถ้าบุคคลพัฒนาใน ๔ ด้านแล้ว ย่อมจะมีความสุขหรือความเจริญตามการพัฒนาของชีวิต คือ

๑) **ความสุขทางกาย (physical)** ได้แก่ ร่างกายที่แข็งแรง สมบูรณ์ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ

๒) **ความสุขทางสังคม หรือ ศีล (moral)** ได้แก่ มีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ดี มีคุณภาพ มีคุณธรรมจริยธรรม มีการจัดการเพื่อความสุขความเจริญของบุคคลในสังคม

๓) **ความสุขทางจิตใจ (emotional)** ได้แก่ มีส่วนประกอบทางด้านคุณธรรมความดีงามทั้งหลายภายในจิตใจ

๔) **ความสุขทางปัญญา (intellectual)** ได้แก่ มีสติปัญญา ความเชื่อ ความรู้ ความนึกคิด ความเห็น ความเข้าใจชีวิตและโลกอย่างถูกต้อง

สรุป คือ การแสวงหาความสุขนั้น ต้องทำความเข้าใจ ความสุขให้ชัดเจน เข้าใจสิ่งที่ส่งผลสืบเนื่องที่มาจากความสุขอย่างแท้จริง ด้วยเหตุและผลประกอบกัน จึงจะเข้าถึงความสุขคืออะไร ดังภาชิตธรรมที่ให้เป็นข้อคิดที่มา และการให้ปรัชญาธรรมใช้ประกอบการคิดพิจารณา แล้วดำเนินตามวิธีการขั้นตอนที่จะส่งผลให้เรามีความสุข หรืออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขอย่างปราศจากความสงสัย.

อ้างอิง

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), พระไตรปิฎกที่ชาวพุทธควรรู้ ฉบับภาษาไทย, พิมพ์ครั้งที่ ๑๗. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ผลธัมม, ๒๕๕๙.

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต), ธรรมบุญชีวิต, พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ: เจริญดีมั่นคงการพิมพ์, ๒๕๔๑.

สุชาวี พลอยสุข, ผศ.จริยศาสตร์แนวพุทธ, พิมพ์ครั้งที่ ๓.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๗.

ความสุข พจนานุกรม แปล ไทย-อังกฤษ NECTEC's

Lexitron Dictionary แหล่งที่มา (ออนไลน์) <https://dictionary.sanook.com/search/dict-th-en-lexitron> สืบค้นวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๑

O'Donnell, G. and Oswald, A.J., ๒๐๑๕. National well-being policy and a weighted approach to human feelings. Ecological Economics, ๑๒๐, pp.๕๙-๗๐

ณัฐวุฒิ เผ่าทวี, นิยามของความสุข.

แหล่งที่มา (ออนไลน์) <https://thaipublica.org/๒๐๑๖/๑๒/nattavudh-๕๕/> สืบค้นวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๑

ความสุขตามแนวพระพุทธศาสนา, บ้านท่าลาด. แหล่งที่มา (ออนไลน์) <http://baanthalad.blogspot.com/๒๐๑๓/๐๖/blog-post.html> สืบค้นวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๑

งานบุญแห่แหวด ศูนย์ชุมชนแพ

เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑

นักศึกษาภาคปกติ คณาจารย์ บุคลากร มจร.ชุมชนแพ ได้จัดกิจกรรมงานบุญแห่แหวดร่วมกับชาวบ้านสว่างวารี เพื่อเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรม สืบทอดประเพณีอันดีงามของคนอีสาน อีกทั้งยังได้รู้จักการทำงานเป็นทีม มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบซึ่งเป็นการฝึกให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน การมีจิตสาธารณะ มีใจเปิดกว้างสามารถรับฟังการวิพากษ์จากคนอื่นได้ ซึ่งเป็นคุณสมบัติของบัณฑิตที่ดีอันจะเป็นที่พึงของสังคมต่อไป.

“การศึกษาวิถีพุทธ”

Education in Buddhist Approach

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบโรงเรียนวิถีพุทธ และสภาพของสถานศึกษาของโรงเรียนวิถีพุทธ ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนวิถีพุทธดำเนินการพัฒนาผู้เรียนโดยใช้หลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา อย่างบูรณาการ ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการพัฒนา “การกิน อยู่ ดู ฟังเป็น”

คำสำคัญ : การศึกษาวิถีพุทธ, โรงเรียนวิถีพุทธ

บทนำ

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศรูปแบบการศึกษาแบบใหม่ของการจัดการศึกษา ๕ รูปแบบ ๑) โรงเรียนในกำกับของรัฐ ๒) โรงเรียนวิถีพุทธ ๓) โรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ๔) โรงเรียนสองภาษา (EP) ๕) โรงเรียนต้นแบบการใช้เทคโนโลยี และการสื่อสาร (ICT) โรงเรียนวิถีพุทธเป็นหนึ่งในโรงเรียนรูปแบบใหม่ ที่จะช่วยผลักดันให้เด็กและเยาวชนไทยสามารถพัฒนาตามศักยภาพ เป็นคนดี คนเก่งของสังคม และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

ความหมายของโรงเรียนวิถีพุทธ

โรงเรียนวิถีพุทธ คือ โรงเรียนระบบปกติทั่วไปที่มีอยู่แล้ว ไม่ใช่โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นใหม่ แต่เป็นโรงเรียนที่นำหลักพุทธธรรมมาใช้หรือประยุกต์ใช้ในการบริหารเพื่อพัฒนาผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งมีระบบศึกษา ๓ ประการ คือ ไตรสิกขา หรือ ศีล สมาธิ ปัญญา ผูกอบรมให้ครอบคลุมการดำเนินชีวิตทุกด้าน และบูรณาการสู่การพัฒนาชีวิตที่สมบูรณ์ โดยผ่านกิจกรรมการกิน อยู่ ดู ฟังเป็นตามกระบวนการวัฒนธรรมแสวงหาปัญญา และวัฒนธรรมแห่งความเมตตา อันเป็นรากฐานในการดำเนินชีวิตที่สำคัญของผู้เรียน

รูปแบบโรงเรียนวิถีพุทธ

ลักษณะจุดเน้นโรงเรียนวิถีพุทธเป็นสถานศึกษาในระบบปกติที่นำหลักพุทธธรรมหรือองค์ความรู้ที่เป็นคำสอนทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา มีจุดเน้นที่สำคัญ คือ การนำหลักธรรมมาใช้ในระบบการพัฒนาผู้เรียนโดยรวมของสถานศึกษา อาจเป็นการเรียนการสอนในภาพรวมของหลักสูตรสถานศึกษา หรือการจัดเป็นระบบวิถีชีวิตในสถานศึกษาของผู้เรียน นำไปสู่จุดเน้นของการพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถกิน อยู่ ดู ฟังเป็น คือ ใช้ปัญญาและเกิดประโยชน์แท้จริงต่อชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๔๘ : ๑๖-๑๗)

สภาพของสถานศึกษา

๑. ด้านกายภาพ

สถานศึกษาจัดอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม ห้องเรียน และแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาศีล สมาธิ และปัญญา เช่น มีศาลาพระพุทธรูปเด่นชวนให้ระลึกถึงพระรัตนตรัย หรือการตกแต่งบริเวณให้เป็นธรรมชาติหรือใกล้ชิดธรรมชาติ ชวนให้ใจสงบ และส่งเสริมปัญญา เช่น ร่มรื่น มีป้ายนิเทศ ป้ายคุณธรรม ดูแลเสียง มีให้อีกที่ก ถ้าเปิดเพลงกระจายเสียง พิธีพินันเลือกเพลงที่ส่งเสริมสมาธิ ประเทืองปัญญา เป็นต้น

๒. ด้านกิจกรรมพื้นฐานวิถีชีวิต

สถานศึกษาจัดกิจกรรมวิถีชีวิตประจำวันหรือสัปดาห์ ในโอกาสต่างๆ ที่เป็นการปฏิบัติบูรณาการทั้ง ศีล สมาธิ และปัญญา เน้นวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมของการกิน อยู่ ดู ฟัง ด้วยสติสัมปชัญญะ เพื่อเป็นไปตามคุณค่าแท้ของการดำเนินชีวิต

ร่วมงานศพพ่อ ผศ.สุริวัตร จันทรโสภา รongอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง อำเภอชุมแพ โดยท่าน ผศ.ดร.สุพัฒน์ อนนท์จารย์ ผู้ช่วยอธิการบดี และบุคลากรขอแสดงความเสียใจต่อการสูญเสียอย่างไม่มีวันกลับและน้อมจิตอธิฐานให้ดวงวิญญาณของคุณพ่อบัวลา จันโสภา บิดาของท่าน ผศ.สุริวัตร จันทรโสภา รongอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา ไปสู่สุคติ โดยตั้งสวดพระอภิธรรม ในระหว่างวันที่ ๑๔-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และมีพิธีประชุมเพลิง ในวันเสาร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๓. ด้านการเรียนการสอน

สถานศึกษาจัดหลักสูตรสถานศึกษา หรือจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการพุทธธรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เป็นการพัฒนาผู้เรียนด้วยหลักพุทธธรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

๔. ด้านบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์

สถานศึกษาส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ การพัฒนาไตรสิกขา การส่งเสริมการมีวัฒนธรรมแสงปัญญา และมีปฏิสัมพันธ์ที่เป็นกัลยาณมิตรต่อกัน มีบรรยากาศของการเคารพอ่อนน้อม ยิ้มแย้มแจ่มใส การมีความเมตตากรุณาต่อกัน ทั้งครูต่อนักเรียน นักเรียนต่อครู นักเรียนต่อนักเรียน และครูต่อครูด้วยกัน สถานศึกษาส่งเสริมให้บุคลากรและนักเรียนปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้อื่น เช่น การลด ละ เลิกอบายมุข การเสียสละ เป็นต้น

๕. ด้านการบริหารจัดการ

สถานศึกษาโดยบุคลากรในสถานศึกษา ร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน สร้างความตระหนักและศรัทธา รวมทั้งเสริมสร้างปัญหาเข้าใจในหลักการและวิธิดำเนินการโรงเรียนวิถีพุทธร่วมกัน ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูและผู้บริหารเพียรพยายามสนับสนุนโดยลักษณะต่างๆ และการปฏิบัติตนเองที่จะสนับสนุนและเป็นตัวอย่างในการพัฒนาผู้เรียนตามวิถีชาวพุทธ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๔๖ : ๑๐-๑๓)

สรุป

การศึกษาวิถีพุทธหรือโรงเรียนวิถีพุทธเป็นโรงเรียนระบบปกติที่นำหลักธรรมพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในการบริหารและพัฒนาผู้เรียนโดยรวมของสถานศึกษา เน้นการพัฒนาตามหลักไตรสิกขาอย่างบูรณาการ ผู้เรียนได้เรียนรู้พัฒนาการกินอยู่ ดู ฟังเป็นโดยผ่านกระบวนการทางวัฒนธรรมแสงปัญญา มีวัฒนธรรมเมตตาเป็นฐานการดำเนินชีวิตโดยมีผู้บริหารและครูเป็นกัลยาณมิตร การพัฒนาเน้นการจัดสภาพทุกด้านเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตามหลักพุทธธรรมอย่างบูรณาการที่ส่งเสริมให้เกิดความเจริญงอกงามด้วยปัญญาคุณธรรมอันประกอบด้วย อยู่ใกล้คนดี การเรียนการสอนดี คิดวิเคราะห์หาเหตุผลที่ดี และถูกวิธี สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องเหมาะสม

บรรณานุกรม

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. แนวทางการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), ๒๕๔๘.
- กระทรวงศึกษาธิการ. แนวทางการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), ๒๕๔๖.

กีฬา มมร. สัมพันธ์ ครั้งที่ ๕ อีสานเกมส์

มมร.ชุมแพ เข้าร่วมแข่งขันกีฬาที่ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน เป็นเจ้าภาพจัดงานกีฬา มมร.สัมพันธ์ ครั้งที่ ๕ “อีสานเกมส์” ซึ่งได้จัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ อาทิ เช่น แบดมินตัน เปตอง วอลเลย์บอล ตะกร้อ ฟุตซอล และฟุตบอล ณ สนามกีฬาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น และสนามกีฬาวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ในช่วงระหว่างวันที่ ๒๓-๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

คืนสู่เหย้าศิษย์เก่า ชาว มมร.ชุมแพ

งานคืนสู่เหย้าศิษย์เก่า ชาว มมร.ชุมแพ จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๙ มี.ค. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง อำเภอชุมแพ มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นสถาบันการศึกษาลดบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพ และอุทิศตนให้กับงานในอาชีพและหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งความสำเร็จดังกล่าวล้วนเกิดจากความมุ่งมั่นตั้งใจของทั้งอาจารย์ บุคลากร นักศึกษาโดยมีเป้าหมายและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สามารถนำเอาความรู้ประสบการณ์ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติ และยังได้ให้ความสำคัญกับศิษย์เก่าโดยกำหนดนโยบายหลักในการพัฒนาระบบศิษย์เก่า ให้เป็นระบบที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันอย่างเข้มแข็ง เพื่อก่อให้เกิดผลสำเร็จในการประสานประโยชน์ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักศึกษาและมหาวิทยาลัยให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ ชมรมศิษย์เก่าจึงได้จัดโครงการคืนสู่เหย้าขึ้น เพื่อประชาสัมพันธ์

ต่อศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และบุคคลทั่วไป ในด้านการจัดการเรียนการสอน และสรรค์สร้างบัณฑิตมากกว่า ๘ รุ่น โดยบัณฑิตเหล่านี้ได้นำเอาความรู้และความสามารถจากการศึกษาเล่าเรียนมาพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศชาติอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเป็นโอกาสอันดีที่ศิษย์เก่าจะได้กลับมาเยี่ยมเยียนมหาวิทยาลัย เพื่อร่วมชื่นชม

พัฒนาการความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ทั้งทางด้านสถานที่ การเรียนการสอน และการค้นคว้าวิจัย และเพื่อให้ศิษย์เก่าได้มีความภาคภูมิใจในการร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาให้มหาวิทยาลัยเติบโตและแข็งแกร่ง รวมถึงสร้างความรักและความสามัคคีให้เกิดขึ้นระหว่างศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน.

ครบรอบ ๒๓ ปี วันคล้ายวันสถาปนา มจร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ มจร.ชุมแพ ได้นำ นักศึกษาภาคปกติร่วมงาน ครบรอบ ๒๓ ปี วันคล้ายวันสถาปนา มจร.วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยในพิธีมีท่านอธิการบดีพระเทพบัณฑิต และ ท่านรองอธิการบดี พระครูปริยัติสาทร, ดร. เป็น ผู้กล่าวรายงาน ทำพิธีมอบใบเกียรติบัตรให้กับ บุคลากรด้านปฏิบัติงานดีเด่น และมอบทุน การศึกษาให้กับนักศึกษาภาคปกติ.

โครงการประเพณีสวดทำนองสรภัญญะ ประจำปี ๒๕๖๑

ประมวลภาพกิจกรรม

จิตอาสา แบ่งปันไออุ่น มอบทุนอุปกรณ์การศึกษา

ระหว่างวันที่ ๒๓-๒๔ ธ.ค. ๒๕๖๐ ศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ร่วมกับ วัดป่าภูเหล็กถาวราราม ได้จัดโครงการ “จิตอาสา แบ่งปันไออุ่น มอบทุนอุปกรณ์การศึกษา” นำโดย พระอาจารย์มหาวิวัฒนา สุรจิตโต ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ วันแรกเที่ยวชมศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติ ย้อนรอยประวัติศาสตร์ อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า เยี่ยมชมชุดหุ่นเด็ก ๆ ตลาดนัดเด็กดอย ชม ชิม ซ้อป สตรอเบอร์รี่บ้านร่องกล้า ถวายผ้าป่าวัดป่าภูหินร่องกล้า จัดกิจกรรมสนทนากาการ แจกตุ๊กตา กระเป๋า เสื้อผ้ากันหนาว อุปกรณ์การศึกษา มอบทุนการศึกษา และเลี้ยงก๋วยเตี๋ยวเด็ก ๆ คุณครู ผู้ปกครอง และชาวบ้านร่องกล้า ณ โรงเรียนบ้านห้วยน้ำไซ สาขาร่องกล้า วิทยา ส่วนวันที่สองมอบอุปกรณ์การศึกษา เสื้อผ้ากันหนาว ณ โรงเรียนภูทับเบิกร่วมใจ.

กยศ.รวมใจปันรักบริจาคโลหิต ต่อชีวิตเพื่อนมนุษย์ ครั้งที่ ๕

วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ ฝ่ายกิจการนักศึกษาได้นำนักศึกษาร่วมกิจกรรมบริจาคโลหิต ในโครงการ กยศ.รวมใจปันรักบริจาคโลหิตต่อชีวิตเพื่อนมนุษย์ ครั้งที่ ๕ ประจำปี ๒๕๖๑ ซึ่งจัดโดยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภายในงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้มีการมอบใบประกาศเกียรติคุณให้แก่สถาบันการศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ โดย ผศ.ดร.สุขพัฒน์ อนนท์จารย์ ผู้ช่วยอธิการบดีฯ ได้เป็นตัวแทนรับมอบ.

ต้อนรับนายยูวาล วัตส์ รองหัวหน้าคณะผู้แทนทางการทูต สถานเอกอัครราชทูตอิสราเอลประจำประเทศไทย

ระหว่างวันที่ ๒๙-๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ต้อนรับนายยูวาล วัตส์ รองหัวหน้าคณะผู้แทนทางการทูต สถานเอกอัครราชทูตอิสราเอลประจำประเทศไทย ในการร่วมรณรงค์เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจด้านความเสมอภาคระหว่างเพศ เพื่อขจัดปัญหาความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก ผ่านการฉายภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “Brave Miss World” ซึ่งถ่ายทอดชีวิตของนางงามอิสราเอล ลินอร์ อบาจิล เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ถูกลักพาตัวและข่มขืน เพียงไม่กี่สัปดาห์ก่อนที่จะได้รับตำแหน่งมิสเวิลด์.

สวมผ้าฝ้าย ใส่ผ้าซิ่น เว้าภาษาถิ่น ภาษาเลย

สนับสนุนวาระการขับเคลื่อนจังหวัดเลย THAILOEI 4.0

เมื่อวันที่ ๓๐ ม.ค. ๒๕๖๑ นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม ผู้ว่าราชการจังหวัดเลย มอบเกียรติบัตรให้ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้สนับสนุนวาระการขับเคลื่อนจังหวัดเลย THAILOEI 4.0 Open Town Arts and Culture เลยเมืองแห่งศิลปะและวัฒนธรรม “สวมผ้าฝ้าย ใส่ผ้าซิ่น เว้าภาษาถิ่น ภาษาเลย” โดยมี ผศ.ดร.สุพัตมน์ อนนท์จารย์ ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง เป็นผู้เข้ารับ ณ ศาลากลางจังหวัดเลย.

รางวัลชนะเลิศการแข่งขันประกวดขับร้องสรภัญญะ พื้นบ้านอีสาน ดอกฝ้ายบาน สืบสานวัฒนธรรมไทยเลย

เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ขอแสดงความยินดีกับตัวแทนนักศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันประกวดขับร้องสรภัญญะพื้นบ้านอีสาน เนื่องในงานดอกฝ้ายบาน สืบสานวัฒนธรรมไทยเลย ประจำปี ๒๕๖๑ และได้รับรางวัลชนะเลิศ อันดับ ๑

โครงการสืบสานวัฒนธรรม

ความเป็นอยู่ของชาวอีสาน

ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ วิทยาเขตศรีล้านช้างได้เข้าร่วมโครงการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีความเป็นอยู่ของชาวอีสานเหนือ อีสานกลาง อีสานใต้ และชนเผ่าภูไท ซึ่งจัดโดย มมร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ในงานมีการออกบูทจัดนิทรรศการต่างๆ เกี่ยวกับความเป็นอยู่ของชาวอีสาน และการแสดงของแต่ละชนเผ่าต่างๆ ด้วย.

ร่วมงานประชุมเพลิงสรีระสังขาร
หลวงปู่เผย วิริโย
วัดถ้ำผาปู่เขานิमित จังหวัดเลย

กิจกรรมสัมมนา
เรื่อง ประเพณีเทศน์มหาชาติ
(บุญผะเหวด)

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ ห้องประชุม อาคาร ๙๐ ปี หลวงปู่ศรีจันทร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ร่วมกับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเลย ได้จัดกิจกรรมสัมมนา เรื่อง เทศน์มหาชาติ (บุญผะเหวด) ซึ่งเป็นกิจกรรมในโครงการประเพณีเทศน์มหาชาติ เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และเนื่องในวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ครบรอบ ๒๓ ปี โดยได้รับเกียรติจากพระมหาวิเชียร ธรรมวชิโร, ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ วิทยาเขตศรีล้านช้างเป็น

ประธานในพิธี และมีอาจารย์ สัมฤทธิ์ สุภามา อดีตผู้อำนวยการวัฒนธรรมจังหวัดเลย เป็นวิทยากรให้ความรู้.

การแข่งขันกีฬา มมร. สัมพันธ์ “อีสานเกมส์”

เมื่อระหว่างวันที่ ๒๓-๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้จัดงานกีฬา มมร. สัมพันธ์ ครั้งที่ ๕ อีสานเกมส์ โดยวิทยาเขตอีสาน จังหวัดขอนแก่นเป็นเจ้าภาพ ครั้งนี้ วิทยาเขตศรีล้านช้างส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน ๕๙ คน ประกอบด้วยกีฬา ฟุตบอลชาย เซปักตะกร้อทีมชาย-หญิง วอลเลย์บอลชาย-หญิง เปตองชาย-หญิง และแบดมินตันชาย-หญิง รวมทั้งนักศึกษากองเชียร์ จำนวน ๕๒ คน สรุปผลการแข่งขัน วิทยาเขตศรีล้านช้างได้รางวัลชนะเลิศวอลเลย์บอลชาย รางวัลรองชนะเลิศวอลเลย์บอลหญิง รางวัลรองชนะเลิศเปตองคู่ผสม และรางวัลรองชนะเลิศแบดมินตันชายคู่ การจัดการแข่งขันกีฬาในครั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้เกิดความสามัคคี ร่วมแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ สร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันใน มมร.

โครงการประเพณีสวดทำนองสรภัญญะ ประจำปี ๒๕๖๑

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้จัดโครงการประเพณีสวดทำนองสรภัญญะ การจัดโครงการในครั้งนี้มีการแข่งขันประกวดสวดทำนองสรภัญญะซึ่งแบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ ประกวดสวดมนต์หมู่สรรเสริญพระรัตนตรัย ทำนองสรภัญญะ ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา และประกวดขับร้องสรภัญญะพื้นบ้านอีสาน ประเภทประชาชนทั่วไปและระดับอุดมศึกษา

การสวดมนต์หมู่ทำนองสรภัญญะ เป็นกิจกรรมที่สำคัญในการสืบสานมรดกวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้น้อมรำลึกถึงคุณพระรัตนตรัย อันประกอบด้วย พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ เพื่อเป็นการกล่อมเกลาและพัฒนาจิตใจนักเรียน นักศึกษา และประชาชน ได้ประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนา สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีคือ ความสงบสุขของชนในชาติ และส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้มีส่วนร่วมในการรักษาสืบสานวัฒนธรรมไทย และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามสืบไป.

“การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น”

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ และให้ข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ประชากร ที่ทำการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น และกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๗๕ คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๓ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (Independent t-test) และการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยการทดสอบค่า F

ผลการศึกษาพบว่า

๑. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ๑ ด้าน ระดับปานกลาง ๒ ด้าน และระดับน้อย ๑ ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม ด้านการติดต่อในฐานะพลเมือง และด้านกิจกรรมการรณรงค์เลือกตั้ง ตามลำดับ

๒. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น ที่มีระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวม ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านกิจกรรมการรณรงค์เลือกตั้ง และด้านการติดต่อในฐานะพลเมือง ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น ที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองโดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านการติดต่อในฐานะพลเมือง ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม และด้านกิจกรรมการรณรงค์เลือกตั้งไม่แตกต่างกัน

Abstract

The objectives of this research were to study, compare and suggest in political participation of people in Huaitoei sub district administrative organization, Sumsung district, Khonkean province, classified by personal characteristics, the sample group consisted of 374 residents in Huaitoei sub -district administrative organization, Sumsung district, Khonkean province. The instrument used for data collection was a five – point rating scale questionnaire about political participation of people in Huaitoei sub district administrative organization, Sumsung district, Khonkean with the reliability of 0.93. The data was analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test and one way ANOVA. The research results revealed as follows:

1) Political participation of people in Huaitoei sub-district administrative organization, Sumsung district, Khonkean province as whole was at the moderate level when considering each individual aspect that an aspect was at the high level. 2 aspects were at the moderate level and 1 aspect was at the low aspect, ranking in ascending Order of mean: voting aspect, community activities attending aspect or social organization, contact as a citizen aspect and the election campaign aspect respective

2) The comparative results of political participation of people in Huaitoei sub district administrative organization, Sumsung district, Khonkean province which different education level and occupation had the political participation. As a whole was voting aspect, election campaign aspect and contact as citizen were not different. Community activities attending or social organization aspect was at .05 level of significance difference.

3) Residents in Huaitoei sub-district administrative organization, Sumsung district, Khonkean province which the different occupation had the political participation. As a whole and each aspect that voting aspect, community activities attending aspect were not different.

บทนำ

นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาสู่ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา อำนาจทางการเมืองส่วนใหญ่จำกัดอยู่แค่ชนชั้นนำ คือบรรดาข้าราชการ ทหาร พลเรือน จนมีลักษณะทางการเมืองที่เรียกว่า การเมืองแบบอำมาตยาธิปไตย (Bureaucratic Polity) โดยที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งขัดกับหลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตย คือ การปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน ซึ่งจรรยา สุภาพ (๒๕๔๗: ๒๗) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างจำกัดของประชาชนว่า สภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ผ่านมาของประเทศไทย เป็นที่เข้าใจตรงกันว่าประชาชนในส่วนที่เป็นชนชั้นรากหญ้ามีสิทธิมีเสียงทางการเมืองน้อย ไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นในเชิงการเมืองอย่างแท้จริง การดำเนินการทางการเมืองขึ้นอยู่กับนักการเมืองจะตัดสินใจดำเนินการ โดยที่นักการเมืองเหล่านั้นไม่เคยสอบถามความคิดเห็นของประชาชนก่อนเลย สภาพปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อความเบื่อหน่ายทางการเมืองของประชาชนตามมา

จากปัญหาดังกล่าวประเทศไทยได้มีการปฏิรูประบบการเมืองการปกครองเพื่อให้ประชาชนในประเทศมีบทบาทด้านการเมืองการปกครองมากขึ้น ซึ่งสาระสำคัญปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ อันเป็นรัฐธรรมนูญที่เพิ่มบทบัญญัติให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยเป็นผู้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ มากยิ่งขึ้น

ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติที่กำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญในการปฏิรูปทางการเมืองการปกครองในระดับชาติและระดับท้องถิ่น วงการเลือกตั้งทุกระดับเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวอย่างกว้างขวาง สุจริต ยุติธรรม สอดคล้องกับแนวคิดของ ประณต นันทียกุล, (๒๕๕๒ : ๑๗) ที่กล่าวว่า การปฏิรูปการเมืองการปกครองของประเทศไทยภายใต้การใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ พบว่า มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในเชิงการเมืองมากขึ้น จะเห็นได้จากการมีการทำประชาพิจารณ์กฎหมายและบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่ร่างขึ้น โดยให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นก่อนที่จะนำไปสรุปเพื่อตราเป็นบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญต่อไป และการกำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคนที่มีสิทธิในการเลือกตั้งก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่เป็นการเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมทางการเมืองให้กับประชาชนชัดเจนขึ้น

จากแนวคิดปฏิรูปทางการเมืองดังกล่าวของไทย จะเห็นได้ว่ารัฐมิได้พึงส่งเสริมเฉพาะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเฉพาะในด้านการเลือกตั้งเพียงอย่างเดียว หากแต่พึงสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองได้หลากหลายรูปแบบมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเมืองในระดับชาติ หรือแม้แต่มติระดับท้องถิ่น รัฐก็ได้เข้าไปส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการปกครองของประเทศไทย รัฐก็ได้เข้าไปส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเช่นเดียวกัน และประกอบกับ ประเทศไทยแบ่งการปกครองท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

แผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ แบ่งออกเป็น ๔ รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และการปกครองรูปแบบพิเศษ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา โดยที่การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๔ รูปแบบนี้ มีลักษณะคล้ายกับการปกครองในระดับชาติ แต่มีขอบเขตรับผิดชอบในลักษณะเฉพาะภายในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่ง (สุรพงษ์ พันธ์ชโย, ๒๕๕๐ :๑๑-๑๒) ได้เสนอถึงความสำคัญของการส่งเสริมการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นว่า รัฐควรให้ความสนใจในกระบวนการทางการเมืองระดับท้องถิ่นมากขึ้น เพราะการเมืองระดับนี้เป็นการเมืองที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ประชาชนมีโอกาสที่จะพบปะกับนักการเมืองเพื่อสิทธิประโยชน์ที่พึงมีพึงได้ของตน ได้สะดวกมากกว่านักการเมืองระดับประเทศ ซึ่งจะทำให้มีโอกาสได้รับความร่วมมือและได้รับความช่วยเหลือจากนักการเมืองระดับท้องถิ่นได้มากกว่า

การให้การส่งเสริมความร่วมมือในการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้หลากหลายแนวทาง เช่น การเปิดเวทีให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะการทำหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นอย่างมีอิสระ การให้ประชาชนได้มีการสื่อสารผ่านสื่อต่างๆ เพื่อแสดงความคิดเห็นในทางการเมืองท้องถิ่น การจัดให้นักการเมืองได้พบปะประชาชน หรือให้นักการเมืองแสดงความคิดเห็นตลอดจนรายงานผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนทราบในรูปแบบต่างๆ เป็นต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัย จึงได้ศึกษาถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านอื่นๆ ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยอำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น ว่า มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับใด เพื่อทราบการมีส่วนร่วมด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านกิจกรรมการรณรงค์หาเสียง ด้านการติดต่อในฐานะของพลเมือง และด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น ต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น

๒. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามกลุ่มอาชีพและระดับการศึกษา

๓. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น

วิธีการวิจัย

๑. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนที่เป็นหัวหน้าครอบครัวในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยอำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑๒,๔๐๐ คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการประมาณค่าเฉลี่ยของประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๗๕ คน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามปิดและปลายเปิด โดยการศึกษาจากเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์

๓. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๑ ชั้นปฐมภูมิใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากประชาชนที่เป็นหัวหน้าครอบครัวในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น สอบถามโดยตรงระหว่างผู้สอบถามและผู้ตอบแบบสอบถาม (ประชากรกลุ่มตัวอย่าง) ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ และเก็บแบบสอบถามด้วยตัวเอง

๓.๒ ชั้นทุติยภูมิ โดยใช้ข้อมูลที่จัดเก็บ เช่น ข้อมูลพื้นฐานของประชาชน จากการเก็บรวบรวมเอกสาร งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลทางสถิติที่หน่วยงานราชการได้เก็บรวบรวมไว้และข้อมูลจากเว็บไซต์ต่างๆ เป็นข้อมูลประกอบ

๔. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล นำผลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ โดยคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ได้แก่ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) สำหรับข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิดได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมด และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการจัดจำแนกประเภทข้อความที่มีลักษณะเหมือนกัน และคล้ายคลึงกันให้อยู่ในประเภทเดียวกัน จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูลและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

๕. ผลการวิจัย จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามจากประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครอบครัวในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น จำนวน ๓๗๕ คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาคืออาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย รองลงมาคือระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย

ส่วนผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน พบว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ๒ ด้าน ระดับปานกลาง ๒ ด้าน และระดับน้อย ๒ ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ($\bar{X} = 3.56$) ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม ($\bar{X} = 3.16$) ด้านการติดต่อในฐานะพลเมือง ($\bar{X} = 2.56$) และด้านกิจกรรมการณรงค์เลือกตั้ง ($\bar{X} = 2.45$) ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เป็นรายชื่อ พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีส่วนร่วมในระดับสูงสุดคือ การมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามวัน เวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการเตรียมสถานที่เลือกตั้ง ($\bar{X} = 4.11$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเลือกพรรคการเมืองที่ชอบอย่างมีอิสระ ($\bar{X} = 3.47$) ด้านกิจกรรมการณรงค์เลือกตั้ง โดยรวม อยู่ในระดับน้อย

($\bar{X} = 2.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีส่วนร่วมสูงสุดคือ การร่วมเดินทางกับผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ชอบเพื่อเยี่ยมประชาชนและขอคะแนนเสียงในการเลือกตั้ง ($\bar{X} = 3.06$) รองลงมาคือ การประชาสัมพันธ์เพื่อเชิญชวนให้บุคคลอื่นช่วยลงคะแนนเสียงให้กับผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่ชอบ ($\bar{X} = 2.94$) ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมต่ำสุดคือ การเข้าร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามวัน เวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 1.66$) ด้านการติดต่อในฐานะพลเมือง พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีส่วนร่วมสูงสุดคือ การร่วมเดินขบวนเพื่อเรียกร้องความเป็นประชาธิปไตย ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือ การร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่ม หรือองค์กรเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.50$) ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมต่ำสุดคือ การเข้าร่วมกิจกรรมที่เน้นการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ($\bar{X} = 2.45$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น ที่มีระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวม ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านกิจกรรมการณรงค์เลือกตั้ง และด้านการติดต่อในฐานะพลเมืองไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองโดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านการติดต่อในฐานะพลเมือง ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม และด้านกิจกรรมการณรงค์เลือกตั้งไม่แตกต่างกัน และข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสาร และความเคลื่อนไหวทางการเมืองอย่างต่อเนื่องคือควรจัดให้มีเวทีเสวนาทางการเมืองของประชาชนทุกหมู่บ้าน จัดให้มีการรณรงค์การเลือกตั้งทุกรูปแบบอย่างสม่ำเสมอ จัดให้มีหนังสือพิมพ์ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเมืองทั้งในและนอกประเทศ ให้ประชาชนได้ศึกษาทุกหมู่บ้าน และสนับสนุนให้ประชาชนเป็นสมาชิกพรรคการเมืองที่ตนชอบ

อภิปรายผล

ในการศึกษา เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ๑ ด้าน ระดับปานกลาง ๒ ด้าน และระดับน้อย ๑ ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการลงคะแนนเสียง

เลือกตั้ง ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม ด้านการติดต่อในฐานะพลเมือง และด้านกิจกรรมการรณรงค์เลือกตั้ง ตามลำดับ สอดคล้องกับการศึกษาของ (ชไมพร เหล่าพงศ์เจริญ, ๒๕๕๐ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการครู ศึกษานิเทศก์โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งใช้สุ่มตัวอย่างจากข้าราชการครูในโรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๑๐๕ คน ในปีการศึกษา ๒๕๔๙ พบว่า ข้าราชการครูโรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง หากพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ความสนใจติดตามข่าวสารทางการเมือง ข้าราชการครูมีส่วนร่วมในระดับสูง การสนทนาและการสนับสนุนในทางการเมือง การติดตามการหาเสียงของนักการเมืองมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง การติดต่อแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ อายุ อายุราชการ รายได้ต่อเดือน การไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและการไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้งผู้แทนครูในคณะกรรมการต่าง ๆ ที่ต่างกัน จะมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษาและการมีความรู้ความเข้าใจในทางการเมืองที่แตกต่างกันจะมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิราพร บุญพร (๒๕๔๙: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย : ศึกษาเฉพาะกรณีครูประถมศึกษา อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ครูประถมศึกษาอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ มีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของครูประถมศึกษา อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับเงินเดือน ระดับตำแหน่งระยะเวลาในการปฏิบัติงาน การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นสมาชิกในกลุ่มทางสังคม ความสนใจรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและความสำนึกทางการเมือง ส่วนระดับการศึกษาไม่ใช่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่มีความตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้น แต่ในส่วนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโนนหัน อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรและมีฐานะยากจน อาจให้ความสำคัญต่อการประกอบอาชีพหรือการทำมาหากินและการดำเนินชีวิตประจำวัน มากกว่าการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง นอกจากนี้ประชาชนส่วนใหญ่ได้เดินทางไปทำงานต่างจังหวัด ซึ่งอยู่ห่างไกลจากภูมิลำเนาของตนเองมาก การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองจึงมีน้อยลง ด้วยเหตุผลดังกล่าว อาจทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับปานกลางดังกล่าว

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวม ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้าน

กิจกรรมการรณรงค์เลือกตั้ง และด้านการติดต่อในฐานะพลเมืองไม่แตกต่างกันส่วนด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (นิลุบล ใจอ่อนนุ่ม, ๒๕๕๓: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลในระดับปานกลาง โดยระดับการเปิดรับแตกต่างกันตามอายุ ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพ ส่วนการมีส่วนร่วมทางการเมืองในภาพรวมนั้นกลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในระดับต่ำ โดยระดับการมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกันในการเปรียบเทียบตามอายุ ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพ นอกจากนี้การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น ที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองโดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งด้านการติดต่อในฐานะพลเมือง ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม และด้านกิจกรรมการรณรงค์เลือกตั้งไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (ฐิติญาธร ผ่องพันธ์, ๒๕๕๒ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีไทยในเขตบางเขนโดยศึกษาจากสตรีที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในเขตบางเขน จำนวน ๓๙๘ คน พบว่าสตรี

ที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในเขตบางเขนมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ทั้งในด้านการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของพรรคการเมือง การร่วมกิจกรรมของชุมชน การชักจูงโน้มน้าวเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้นำทางการเมือง การเข้าร่วมประท้วงและด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง โดยสตรีที่มีรายได้สถานภาพสมรส และการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้สตรีมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน ส่วนประเด็นอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกันไม่ส่งผลให้สตรีมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ การศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น ผู้ศึกษาได้เสนอแนะแนวทางการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมดังต่อไปนี้

๑.๑ ควรมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเลือกพรรคการเมืองที่ชอบอย่างมีอิสระให้มากขึ้นกว่าเดิม

๑.๒ ควรเพิ่มการส่งเสริมการเข้าร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามวัน เวลาที่กำหนดเพิ่มขึ้น

๑.๓ ควรส่งเสริมการติดต่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อพบว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมในกรณีต่างๆ ของประชาชนอย่างต่อเนื่อง

๑.๔ ควรสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมที่เน้นการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองของประชาชนให้มากขึ้น

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับกรวิจัยครั้งต่อไป

๒.๑ ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

๒.๒ ควรมีการพัฒนาแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการดำเนินงานและปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพของพื้นที่มากยิ่งขึ้นต่อไป

๒.๓ ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

บรรณานุกรม

- จิราพร บุญพร. (๒๕๔๙). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย: ศึกษากรณีครูประถมศึกษ** อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จรรยา สุภาพ. (๒๕๔๗). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนไทย**. กรุงเทพมหานคร : สุริยาการพิมพ์.
- ชไมพร เหล่าพงศ์เจริญ. (๒๕๕๐). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการครู: ศึกษากรณีโรงเรียนก้นทลัษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ**. ภาคนิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ฐิติญาธร ผ่องพันธ์. (๒๕๕๒). **ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีไทยในเขตบางเขน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประณต นันทียกุล. (๒๕๕๒). **พัฒนาการด้านการเมืองการปกครองของประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์.
- นิบลุจ ใจอ่อนนุ่ม. (๒๕๕๓). **การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- สุรพงษ์ พันชะโก. (๒๕๕๐). **การเมืองการปกครองระดับท้องถิ่น**, เลย : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พฤติสาณ ชุมพล. (๒๕๓๕). **ระบบการเมือง: ความรู้เบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว และสายทิพย์ สุกดีพันธ์. (๒๕๒๖). **ข่าวสารทางการเมืองของคนไทย**. กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์.
- มตินรายวัน. (๒๕๓๐). กรุงเทพมหานคร: ๘ เมษายน ๒๕๓๐.
- มานอชญ์ จารุชัยมนตรี. (๒๕๔๒). **การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชยการ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยรามคำแหง. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- วรารุช เด่นแพทย์ชรางกุล. (๒๕๔๕). **พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัชรี้ ด่านกุล. (๒๕๔๑). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนอายุ ๑๘ – ๒๐ ปี** ศึกษากรณี อำเภอศรีคิ้ว จังหวัดนครศรีธรรมราช. ภาคนิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วัฒนา ใหม่เมืองศรี. (๒๕๓๙). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วีรพงษ์ นกน้อย. (๒๕๔๖). **ลักษณะความเป็นพลเมืองดี: กรณีศึกษานิสิตระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศุภวัธ มีบุญธรรม. (๒๕๔๗). **การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมบัติ ธารงธัญวงศ์. (๒๕๓๘). **ทัศนคติทางการเมืองของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพมหานคร: รายงานการวิจัย, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.

สุจิต บุญบงการ. (๒๕๓๓). **การพัฒนาทางการเมืองของไทย: ปฏิสัมพันธ์ระหว่างทหารสถาบันทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน**, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาพร สุคนธ์รัตนสุข. (๒๕๔๔). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เอกภพ ลิ้มวิบูล. (๒๕๔๘). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์**. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Almond, G.A. and Powell, Bingham G, JR. 1966. **Comparative Politic : A Developmental Approach**. Boston: Little Brown and Co.

Almond, G.A. and S.Verba, 1965. **The Civic Culture**. Boston: Little Brown and Company.

Campbell, A., G. Gurin and W. E. Miller. 1954. **The Voter Decides**. Evanston: Row & Paterson.

Coleman, J. S. 1948. **Education and Political Development**. New Jersey: Princeton University Press.

Dahl, R.A. 1961. **Who Govern Democracy and Power in An American City**. New Haven: Yale University Press.

Easton, D. and J. Dennis. 1969. **Children in the Political System**. New York, McGraw-Hill Book Co.

Greenstein, F. I. 1968. **Political Socialization**. International Encyclopedia of Social Science.12 (January 1968).

Huntington, S. P. and G. Dominguez. 1975. **“Political Development”**. In Fred, G. and W.N. Polsby (EDS.) Handbook Political Science : Non Government Politic. R.Massachusetts: Addison Wesley.

Huntington, S. P. and J. M. Nelson, 1976. **No Easy Choice : Political Participation in Developing Countries**. Cambridge Mass: Harvard University Press.

Lane, R. E. 1959. **Political Life: Why People Get Involved in Politics**. Glencoe: The Free Press.

Langton, K. P. 1969. **Political Socialization**. New York: Oxford University Press.

Lipset, S. M. 1960. **Political Man : The Social Bese of Political**. New York: Doubleday Press.

McClosky, H. 1968. **Political Participation**. International Encyclopedia of the Social Science. Vol 12. New York: McMillan and Free Press.

Milbrath, L. W. 1971. **Political Participation**. New York: University of Buffalo Press.

Milbrath, L. W. and Goel. 1977. **Political Participation : How and Why Do People Get Involved inPolitics**. 2d ed. Chicago: Rand McNally College Publishing Company.

Nie, N. H. and S. Verba. 1975. **Political Paticipation**. In Fred G. and W. N. Polsby (EDS.) Handbook Political Science : **Non Government Politic**. Massachusetts: Addison Wesley.

Richard, D. and P. Kenneth. 1969. **Political Socialization**.

Rush, M. and P. Althoff, 1971. **An Introduction to Political Sociology**. London: Thomas Nelson and sons Limited.

Schramm. 1971. **The process and effects of mass communication**. Urbaha: University Illinois Press.

Verbar, J. D. 1972. **Citizen Political : An Introduction to Political Behavior**. 2d ed. Chicago: Marknan Publishing Company.

เปลี่ยนอย่างไรให้สำเร็จ

จินตนาการเกี่ยวกับคนเก่งต้องมีลักษณะใสแฉ่นตา หน้าตาดูเหมือนหนังสือจนล้นมืออะไรประมาณนี้ หลายคนมีข้อสงสัย เช่นเดียวกับผู้เขียนในทัศนะของผู้เขียนเกี่ยวกับคนเก่งตาม ทัศนะของหลายท่านคนแบบไหนคือคนเก่ง? พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ นิยามคำว่า เก่ง คือ สามารถในทางใดทางหนึ่ง เช่น เก่งคำนวณ เก่งเรียน คำถามต่อมา คือ คนประสบความสำเร็จในชีวิตคือคนเก่งใช่ไหม? แล้วอะไรที่เรียกว่าความสำเร็จในชีวิต? พจนานุกรม Merriam-Webster ของอเมริกา ให้คำจำกัดความว่า ความสำเร็จ หมายถึง the fact of getting or achieving wealth, respect or fame หรือการได้มาซึ่งความมั่งคั่ง ความนับหน้าถือตา และความมีชื่อเสียง แล้วถ้าอยากเป็นคนเก่งที่มีความสำเร็จในชีวิตต้องทำอย่างไร? หนังสือที่เป็นแรงบันดาลใจของผู้หญิงทั่วโลก สู่การเป็นผู้นำในการทำงาน และการสร้างสมดุลในชีวิต ใน “Lean In” ของ Sheryl Sandberg (เชอริล แซนด์เบิร์ก) พูดถึงข้อผิดพลาดและข้อแนะนำในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็น “หญิงเก่ง” ที่ประสบความสำเร็จ ก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และมีชีวิตที่ดีขึ้น โดยเริ่มต้นรู้จักตนเอง เพื่อก้าวสู่การเป็น “หญิงเก่ง” “เล่นเกม” อย่างไร เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อตัวคุณเอง ควรแสดงบทบาทและวางตัวอย่างไร ในที่ทำงานจะต้องมี “วิธีคิด” อย่างไรเพื่อให้ก้าวหน้า มีวิธีสร้างภาพพจน์และทำให้ตัวคุณโดดเด่นได้อย่างไร จะต้อง มี “วิธีพูด” อย่างไรเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวคุณเอง ควรวางตัวและมีลักษณะท่าทางอย่างไร และมีปฏิริยาโต้ตอบกับคนอื่นอย่างไร (Luis P. Frankel, Ph.D. (ลูอิส พี. แฟลนเคิล ดร.), วัลภา ลินลาวรรณ (ผู้แปล) อยากจะเป็นหญิงเก่ง เธอต้องกล้าเปลี่ยนฉบับปรับปรุง, ๒๕๕๘ อาจกล่าวได้ว่าผู้ที่อยากเก่งต้องเปลี่ยนวิธีคิด เปลี่ยนวิธีทำ เปลี่ยนวิธีการสื่อสาร นอกจากคำว่าเก่งแล้ว ยังมีคำอื่นที่ใช้เรียกผู้มีความรู้ความสามารถว่าเป็นบัณฑิต และนอกจาก

คำว่า บัณฑิต ยังมีคำว่า พหูสูต ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกผู้ที่มีความรอบรู้ อย่างไรก็ตามคำว่าบัณฑิต และพหูสูต ก็มีความหมายแตกต่างกัน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ (๒๕๕๖, หน้า ๘๒๓) ได้ให้ความหมายของคำว่าพหูสูตไว้ว่า “ผู้มีความรู้เพราะได้สดับตรับฟังหรือศึกษาเล่าเรียนมามาก” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ (๒๕๕๖, หน้า ๖๖๒) ได้ให้ความหมายของคำว่าบัณฑิตไว้ว่า น. ผู้ทรงความรู้ ผู้มีปัญญานักปราชญ์ ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญา ซึ่งมี ๓ ชั้น คือ ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก เรียกว่า บัณฑิต มหาบัณฑิต ดุษฎีบัณฑิต ผู้ฉลาดรู้ธรรม และดำเนินชีวิตไปตามหลักธรรม เป็นคนดี เป็นคนน่าคบหา นำเข้าใกล้ เรียกว่า บัณฑิตในทางธรรม คุณลักษณะที่สำคัญของบัณฑิตคือ ขอบคิดดี

เป็นปกติ ขอบพูดดีเป็นปกติ ขอบทำดีเป็นปกติ (พระสมชาย ฐานวุฑโฒ, ๒๕๕๒, หน้า ๒๒-๒๓) บุคคลที่จะมีความรอบรู้จนเป็นพหูสูต ได้นั้นจะต้องมีลักษณะความรู้ที่สมบูรณ์ ๔ ประการ ดังนี้ (พระสมชาย ฐานวุฑโฒ, ๒๕๕๒, หน้า ๖๐-๖๑) (๑) รู้ลึก (๒) รู้รอบ (๓) รู้กว้าง (๔) รู้ไกล ชีวิตมนุษย์นั้นมีจุดเริ่มต้นที่สำคัญคือ ความสำเร็จการศึกษา คือ เรียนให้สำเร็จ ผู้จะเรียนให้สำเร็จได้นั้น จะต้องมีความรู้ และปัญญา ความรู้และปัญญาเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความสำเร็จของชีวิต (สนอง วรอุไร, ๒๕๔๗, หน้า ๙๘-๑๐๓) คุณค่าของชีวิตอยู่ที่การเรียนรู้ ยิ่งเรียนรู้มาก ชีวิตยิ่งมีค่ามาก การแสวงหาความรู้และพัฒนาปัญญาจึงต้องเป็นการพัฒนาปัญญาที่เรียกว่าสัมมาทิฐิ ซึ่งจะทำให้ตนเองและสังคมได้รับประโยชน์ และความสุขร่วมกัน เพราะคนเก่งที่ขาดความดีก็ไม่อาจประสบความสำเร็จได้ และเปลี่ยนเก่งอย่างไรให้สำเร็จ เปลี่ยนเป็นผู้ฟังมาก เป็นผู้อ่านมาก เป็นผู้ทำมาก เป็นวิธีสื่อสารให้เป็นการพูด เปลี่ยนท้อเป็นอดทน เปลี่ยนเป็นคนชอบบันทึก.

บรรณานุกรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔.

กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๕๖.

พระสมชาย ฐานวุฑโฒ. หลักธรรมที่ทำให้ชีวิตมีความสุข,

กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ลักษณ์, ๒๕๕๒.

สนอง วรอุไร, ทำชีวิตให้ได้ดีและมีสุข. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์, ๒๕๔๗.

Luis P. Frankel, Ph.D. อยากจะเป็นหญิงเก่ง เธอต้องกล้าเปลี่ยน

ฉบับปรับปรุง. แปล และเรียบเรียงโดย วัลภา ลินลาวรรณ.

กรุงเทพมหานคร : พี มีเดีย, สนพ., ๒๕๕๘.

การปรับเปลี่ยนอาชีพ ในดานัง (Da-nang)

ดานัง...เป็นเมืองที่สวยงาม มีความเป็นเอกลักษณ์คล้ายๆ ...เชียงใหม่ บ้านเรา

เวียดนาม มีชื่ออย่างเป็นทางการคือสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ดานัง หรือ ด่าหนัง (Da-nang) เป็นเมืองท่าสำคัญของเวียดนามตอนกลาง จัดเป็น ๑ ใน ๕ เขตการปกครองท้องถิ่นในเวียดนาม การเดินทางไปเวียดนามในครั้งนี้ใช้เวลาานพอสมควร เพราะเราเดินทางโดยรถยนต์ข้ามฝั่งมุกดาหาร (สะพานมิตรภาพไทย-ลาว) และเข้าสู่ประเทศเวียดนามที่ด่านลาว-บาว เรียกได้ว่าหลับยาวๆ ไป โชคดีที่ไม่ต้องเปลี่ยนรถบัสที่เดินทางจากลาวมาเวียดนาม งานนี้เลยนั่งแบบชิวๆ ไปเรื่อยๆ

ดานังเป็นเมืองที่สวยงาม มีความเป็นเอกลักษณ์คล้ายๆ เชียงคน จ.เลย บ้านเรา แต่สังคมที่นี่ยังมีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ใช้แล้วผู้เขียนกำลังพูดถึงเมืองเก่าแบบฮอยอัน ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เพราะมันมีทั้งความลงตัวของวิถีชีวิต และสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิม Le Xuan Sang โกดี้ท้องถิ่นเล่าให้ฟังว่า เมื่อโบราณแห่งนี้ในช่วงเวลาที่เขามีงานบุญของเขา จะปิดไฟและจุดเฉพาะโคมไฟซึ่งสวยงามมาก แม้แต่โกดี้เองก็ไม่เคยประสบห้วงเวลานั้นเลย นี่ถ้าเป็นเมืองที่คลาดล้าไปด้วยนักท่องเที่ยวและคนต่างชาติแบบนี้ที่เมืองไทยคงจะพบเห็นคนขอทานทั้งเด็กและผู้ใหญ่เต็มไปหมดแน่ๆ เลย...

แล้วทำไมที่นี้ไม่มี... ไม่เห็นคนบ้า ไม่เห็นขอทาน เหมือนกับแหล่งท่องเที่ยวในหลายๆ ที่ซึ่งผู้เขียนเองก็อดแปลกใจไม่ได้เลยถาม Le Xuan Sang โกดี้ท้องถิ่นว่ามันคืออะไร ใคร คนจน คนแก่ ไร้ที่พึ่งไปไหนหมด หรือว่าทุกคนรวยกันหมดแล้ว... ตอนนี่แหละ Le Xuan Sang โกดี้ท้องถิ่นเราผู้เป็นอดีตนักศึกษาแลกเปลี่ยนมหาวิทยาลัยมหาสารคามเริ่มเล่าให้เราฟังว่า ที่ดานังไม่มีขอทานให้เห็นตามท้องถนนนั้น เพราะมันเป็นนโยบายของอดีตผู้ว่าราชการเมือง เหงียน บาค (Nguyen Ba Thanh) ผู้นำเชื้อสายเวียดนาม ผู้ซึ่งมีบุคลิกที่เรียบง่าย เนื่องจากพื้นเพและชาติกำเนิดมาจากครอบครัวเกษตรกร พ่อแม่ทำไร่ทำนา แต่ด้วยความมุ่งมั่น และมุ่งมั่น ทำให้เรียนจนระดับปริญญาเอกของการศึกษาสูงสุด จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นายเหงียน บาค ได้รับมอบหมายให้ทำงานเป็นชาวนา และค่อยๆ เลื่อนตำแหน่งเป็นประธานสหกรณ์ Hoa Nhon ในปี ๒๕๓๙ นายเหงียน บาค ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการของ Da Nang City หลังจากแยกจังหวัดจาก Quang Nam-Da Nang และเข้าดำรงตำแหน่งนี้เป็นเวลา ๗ ปี

แนวนโยบายเรื่องการปรับเปลี่ยนอาชีพทำให้คน Da Nang City ให้ความเคารพนับถือ นายเหิงยีน บาค มาก เพราะเขามีการนำแนวทางที่นำไปสู่การปฏิบัติจริง โดยการนำขอมานที่มีอยู่ในที่ต่างๆ ไปสร้างอาชีพ/ฝึกอบรม เพื่อให้เขาเหล่านั้นสามารถพึ่งพิงตัวเองได้ และส่วนใครที่ไม่สามารถที่จะทำงานได้ เนื่องจากข้อจำกัดของอายุ และสภาพร่างกายที่ไม่เอื้ออำนวยให้ ทางรัฐบาลก็จะเลี้ยงดูให้อาหาร ๓ มื้อ รวมถึงที่พักพิงแก่คนเหล่านั้น

ส่วนกรณีที่ยังมีขอมานที่ชอบอาชีพขอมาน และยังคงต้องพึ่งพิงที่จะเป็นขอมาน ทางรัฐบาลมีมาตรการสำหรับกรณีดังกล่าวคือ การให้รางวัลแก่ขอมานที่ละเมียด ยังทำการประกอบอาชีพขอมาน โดยมีรางวัลสำหรับผู้แจ้งเบาะแสสูงถึง ๒,๐๐๐ บาทไทย หรือคิดเป็นเงินประมาณ ๑ ล้านสองแสนกว่าดอง และแน่นอนว่าเมื่อเขาต้องการเปลี่ยนดำนังให้เป็นเมืองท่องเที่ยว น่าอยู่ มันหมายถึง ๑) ระบบขนส่งที่มีประสิทธิภาพ ๒) การใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสานและสอดคล้อง ๓) ความหลากหลายและความกลมกลืนกันทั้งอาคารเก่าและอาคารใหม่ ๔) ย่านที่พักอาศัยกระจายตัวอยู่ทั่วเมือง ๕) ลานสาธารณะกระจายตัวอยู่ตามย่านสำคัญ ๖) มีเสน่ห์ดึงดูดจากผู้คนภายนอก ๗) มีพื้นที่สีเขียว ต้นไม้ ถนน สวนหลังคา ๘) ระบบสัญจรเชื่อมต่อกับเมืองสู่ภายนอกที่มีประสิทธิภาพ ๙) แหล่งเพาะปลูกใกล้เมืองหรือในเมือง ๑๐) ร้านค้าริมทางเดินเท้าและระบบการจอดรถที่มีระเบียบ

เพื่อให้ดำนังเป็นเมืองน่าอยู่ ผู้นำในลำดับต่อมาเขามีแนวทางในการพัฒนาเมืองและประเทศคือ ทำอะไรต้องติดอันดับเอเชีย หรืออันดับโลก

ความขยันและความกล้าบวกร่วมกับอุดมการณ์ของผู้คนที่สอดคล้องกับระบบการใช้อำนาจตามแบบฉบับสังคมนิยมนี้ อาจจะถือว่าเป็นข้อดีอย่างหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาหรือการนำแนวนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ

เวียดนามโดยเฉพาะดำนังอาจคืออีก ๑ สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เป็นทางเลือกที่อาจจะดีที่สุด ที่เหมาะแก่การท่องเที่ยว อันนำมาซึ่งรายได้ของประเทศเช่นเดียวกับไทยก็ได้ เพราะตอนนี้ดำนังทำเมืองเก่าให้เป็นเมืองใหม่ที่น่าอยู่ สะอาด สะดวก ปลอดภัย คงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ดั้งเดิม ขณะที่ชาวต่างชาติบางส่วนที่เดินทางมาที่ดำนัง เพราะมาเพื่อตัดสูทที่สามารถวัดตัววันนี้และสามารถรับชุดสูทได้ในวันรุ่งขึ้น อีกทั้งชุดสูทก็มีขนาดที่พอดีตัว สวยงาม ประณีต รวดเร็ว ราคาถูกกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการซื้อเสื้อผ้าแบรนด์ดังที่ไม่ได้มีขนาดเท่ากับตัวเราเอง นี่ก็อาจจะเป็นจุดขายอีกอย่าง ที่นอกเหนือจากเมืองเก่าฮอยอัน ก็ว่าได้.

อยากประสบความสำเร็จ ต้องทำไง?

การเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติที่ไม่ธรรมดาเพราะน้ำมีมนุษย์หลายอย่างที่ส่งผลให้สภาพดินฟ้าอากาศเปลี่ยนแปลงและสร้างความเสียหายในหลายพื้นที่ทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศในปัจจุบัน แต่กระนั้นมนุษย์ในฐานะที่เป็นสัตว์ประเสริฐผู้ซึ่งมีปัญญาที่เป็นทั้งผู้สร้างและทำลายก็ได้ใช้สิ่งที่เรียกว่าความประเสริฐที่มนุษย์มีต่างจากสัตว์ในการเรียนรู้ เข้าใจ จนได้แนวทางและวิธีการในการแก้ไขปัญหาต่างๆ รวมถึงการสามารถเข้าไปควบคุมธรรมชาติเพื่อประโยชน์แก่ตัวมนุษย์เอง ทั้งนี้ความพยายามในการเข้าไปควบคุมธรรมชาติของมนุษย์นั้นเชื่อว่า จะกระทำได้ทุกอย่างไป เพราะการเข้าควบคุมสิ่งหนึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อสิ่งหนึ่งหรือหลายๆ สิ่งในเวลาเดียวกัน เช่นเดียวกับการเปลี่ยนทิศทางของลมที่เป็นสัญญาณแห่งความผันเปลี่ยน ถ้าเราเปรียบชีวิตมนุษย์กับธรรมชาติเพื่อการสร้างความสำเร็จถึงสภาวะธรรมชาติดังได้ในบางมิติ เพราะธรรมชาติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเอง และมีอยู่อย่างจำกัด และมนุษย์เป็นเพียงองค์ประกอบอย่างหนึ่งของธรรมชาติเท่านั้น ชาลส์ ดาร์วิน (Charles Robert Darwin) นักธรรมชาติวิทยาชาวอังกฤษ ผู้ทำการปฏิวัติความเชื่อเดิมๆ เกี่ยวกับที่มาของสิ่งมีชีวิต และเสนอทฤษฎีซึ่งเป็นทั้งรากฐานของทฤษฎีวิวัฒนาการสมัยใหม่ และหลักการพื้นฐานของการคัดเลือกโดยธรรมชาติ (Natural Selection) ว่าสิ่งมีชีวิตต้องมีการดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอด พวกที่มีความเหมาะสมก็จะมีชีวิตอยู่รอด พวกที่ไม่มีความเหมาะสมก็จะตายไป และหากเราพิจารณาแบบแยกส่วนโดยอาศัยการเทียบเคียงความเป็นไปของสภาวะธรรมชาติดกับมนุษย์แล้วอาจจะทำให้เราเข้าใจอะไรได้มากขึ้นว่าทุกอย่างมันมีจุดเริ่มต้นและมีจุดที่สิ้นสุดของมัน แต่ก่อนจะถึงจุดนั้นชีวิตคนเราต้องผ่านอะไรหลายๆ สิ่งอย่าง เนื่องจากความเกี่ยวพันที่มีในฐานะที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ปัญหา ความทุกข์ ความเศร้าเสียใจ ความดีใจ สมหวัง ผิดหวัง ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็น

สิ่งที่ทุกคนต้องเผชิญในวิถีแห่งความเป็นมนุษย์ หลากๆ ครั้งๆ ที่มนุษย์เราต้องตกอยู่ในภาวะจำยอมกับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตแต่ก็ไม่สามารถอธิบายถึงเหตุแห่งการเกิดสภาวะนั้นได้ แต่หลายๆ ครั้งที่ยิบยกเรื่องของโชคชะตามากล่าวอ้างเพื่อให้เกิดความสบายใจเพื่อผ่อนคลายความรู้สึกอ่อนแอ ท้อแท้ เพราะผิดหวังหรือทำแล้วมันไม่ได้เป็นไปอย่างที่เรที่ตั้งใจไว้ แต่นั่นมิใช่ข้อสรุปว่า มันคือความล้มเหลวในชีวิต หากเราลองวิเคราะห์สิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวเราเพื่อทำความเข้าใจในสภาวะที่เกิดขึ้น เช่น ต้นไม้ใหญ่ชนิดเดียวกันทำไมไม่เหมือนกัน บางต้นลำต้นตรง สูงใหญ่ แผ่กิ่งก้านสาขา มีความร่มรื่น ขณะที่อีกต้นแคระแกรน กิ่งก้านหงิกๆ งอๆ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะธรรมชาติที่มันเกิดและเสริมสร้างการเจริญเติบโต รากแก้วของต้นไม้มีส่วนสำคัญในเรื่องความมั่นคงในการยืนต้น ส่วนรากฝอยเองก็มีส่วนสำคัญไม่แพ้กันในการประคับประคองความแข็งแรงของต้นไม้รวมถึงการดูดซึมน้ำอาหารเพื่อหล่อเลี้ยงและสร้างความเจริญงอกงาม หากเปรียบรากฝอยคือการเรียนรู้และการบ่มเพาะประสบการณ์แล้วมันทำให้เห็นได้ถึงความงอกงามและความสง่างามของต้นไม้ใหญ่ต้นนั้นๆ ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงว่าผู้เรียนน้อยคือผู้ที่ไม่สง่างาม แต่มันหมายถึงความงอกงามที่ต่อยอดเป็นความสง่างาม อันเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ในการดำรงอยู่กับความทุกข์และสร้างความสุขให้เกิดขึ้น ทุกอย่างในโลกล้วนมีทั้งความงามและความสง่างาม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทและทัศนคติความชอบและประโยชน์ของผู้ที่นำไปใช้ เช่นเดียวกับการที่เรายอมไม่อาจเปลี่ยนให้ใครชอบหรือทำในแบบของเราได้ แต่สิ่งที่เราทำได้คือปรับใจ ปรับความคิดของเราได้ และปรับปรุงตัวของเรา โดยเราจะอาศัยสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวเราเป็นพลังในการขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมาย หรือความสำเร็จที่เราต้องการ และถ้าหากว่าเราต้องเลือกระหว่าง “ตามใจตัวเอง” กับการ “ชนะใจตัวเอง” ด้วยความรู้และการเรียนรู้ที่ถูกบ่มเพาะ

กลายเป็นประสบการณ์จะทำให้เราสามารถรู้ได้ว่าเราจะต้องเลือกตามใจตัวเองเพราะเห็นแก่ความสุขหรือว่าเลือกที่จะเอาชนะใจตัวเองโดยไม่เห็นแก่ความสุข ท่านปัญญาบัณฑิต แห่ง วัดชลประทานรังสฤษดิ์ ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการเอาชนะใจตนเองไว้ว่า

“การควบคุมตัวเองนั้นมันหนักหน่วงในขั้นต้น ความจริงสบายปลายมือ แต่ว่าคนเราขาดความอดทน จึงไม่สามารถจะควบคุมตัวเองไว้ได้ เรามีแต่เรื่องการตามใจตัวเอง การปล่อยไปตามอารมณ์ ปล่อยไปตามอำนาจของสิ่งแวดล้อม แต่ไม่เคยกำราบปราบปรามตัวเอง จึงยากแก่การที่จะควบคุมตัวเอง”

“คนเราบังคับตัวเองได้มากเท่าใด ยิ่งเป็นผู้ประเสริฐมากเท่านั้น คนที่ประเสริฐคือคนที่บังคับตัวเองได้ ถ้าบังคับตัวเองไม่ได้ก็มีประเสริฐอะไร ใหญ่ของคนที่อยู่ที่การบังคับตัวเอง ถ้าไม่รู้จักบังคับตัวเอง เขาตั้งให้ใหญ่เท่าใด มันก็ใหญ่ไม่ได้เรื่อง นั่นแหละ สำคัญมันอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นเราจะต้องฝึกบังคับตัวเองไว้ เหนียวรั้งไว้”

แล้วอย่างนี้ถ้าอยากเป็นผู้ประสบความสำเร็จควรทำอย่างไร บอกให้ก็ได้ว่าเมื่อใดที่มีความกล้าหาญ มีศรัทธา มีสติ รู้ว่าตัวเองเข้าใจตัวเอง เอาชนะใจตนเองแล้วถือเป็นความสำเร็จแรกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเพื่อเป็นฐานนำไปสู่ความสำเร็จอื่นๆ ต่อไป.

๐ ธรรมโอวาท ๐ -พุทธทาสภิกขุ-

เรียนชีวิต!!

เรียนชีวิต อย่าแสวง จากแหล่งนอก
อย่าเข้าไป ในดอก แห่งศาสตร์ไหน
อย่ามัวคิด ยุ่งยาก ให้ฝากใจ
อย่าพิจารณา จาระไน ให้นุ่งนัง
อย่ายึดมั่น นั้่นนี้ ที่เรียกกฎ
มันตรงตรง คดคด อย่างหมดหวัง
จงมองตรง ลงไปที่ ชีวิตัง
ดูแล้วหยิ่ง ลงไป ในชีวิต
ให้รู้รส หมดทุกด้าน ที่ผ่านมา
ให้ชิมซาบ วิญญาณ์ อย่างวิเศษวิ
ประจักษ์ทุกข์ ทุกระดับ กระชับชิด
ปัญหาชีวิต จะเผยออก บอกตัวเองฯ

โครงการอาสาพัฒนาพระนักเผยแผ่ ประจำปี 2561

เมื่อวันอังคารที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้จัดโครงการอาสาพัฒนาพระนักเผยแผ่ ประจำปี ๒๕๖๑ ขึ้น ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง วัดศรีสุทธาวาส พระอารามหลวง ตำบลกุดป่อง อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยมีพระภัทรธรรมสุธี เจ้าคณะจังหวัดเลย (ธ) เป็นประธานให้โอวาทและเปิดโครงการ เพื่อให้พระนักเผยแผ่ ที่เข้าร่วมโครงการอาสาพัฒนาพระนักเผยแผ่ ได้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการและวิธีการในการนำหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาไปเผยแผ่แก่ประชาชน ในการนี้ นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม ผู้ว่าราชการจังหวัดเลย ได้ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง วาระการขับเคลื่อนจังหวัดเลย (THAILOEI ๔.๐) ด้านสังคม ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อให้การเผยแผ่สัมพันธ์กับนโยบายจังหวัดเลย.

ประเพณีบุญผะเหวดเทศน์มหาชาติ ประจำปี 2561

เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ร่วมกับวัดศรีสุทธาวาส พระอารามหลวง สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเลย สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเลย เทศบาลเมืองเลย และชุมชนในเขตเทศบาลเมืองเลย ได้จัดโครงการประเพณีเทศน์มหาชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และเนื่องในวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัยมหามกุฏราช

วิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ครบรอบ ๒๓ ปี โดยได้รับความเมตตาจากพระเทพบัณฑิต อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ และนายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม ผู้ว่าราชการจังหวัดเลย เป็นประธานฝ่ายฆราวาส โดยกิจกรรมประกอบด้วย

๑. พิธีอัญเชิญพระอุปัศฺตุ จากแม่น้ำเลย
๒. พิธีอัญเชิญแห่พระเวสสันดรเข้าเมือง และแห่ข้าวพันก้อน ไปยังวัดศรีสุทธาวาส โดยชุมชนเขตเทศบาลเมืองเลย
๓. พิธีเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวันคล้ายวันราชสมภพ ๒ เมษายน
๔. การแข่งขันกินขนมจีน
๕. การแสดงธรรมเทศนา เรื่องพระมาลัยหมีน มาลัยแสน
๖. การแสดงพระธรรมเทศนามหาชาติเวสสันดรชาดกทำนองอีสาน

กิจกรรมกีฬาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๑ งานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้จัดงานกีฬา ในช่วงเช้าได้รับความเมตตาจาก พระครูปริยัติสาทร,ดร. รองอธิการบดีวิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้กล่าวให้โอวาทและเปิดโครงการ ซึ่งการจัดกิจกรรมแบ่งนักกีฬาออกเป็น ๒ สี ได้แก่ สีส้ม และสีฟ้า ซึ่งแต่ละสีประกอบด้วย ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ทั้งนักศึกษาภาคปกติ นักศึกษาภาคนอก

เวลาราชการ และนักศึกษาศูนย์การศึกษาชุมแพ โดยแบ่งชนิดกีฬาออกดังนี้

- กีฬาพื้นบ้าน**
- วิ่งผลัดกระสอบชาย-หญิง (๕ คน)
 - กระโดดเชือกหมู่ ๑๐ คน
 - วิ่งเปี้ยวชาย-หญิง (๕ คน)
- กีฬาสากล**
- ฟุตซอลชาย-หญิง

- วอลเลย์บอลชาย-หญิง
- เปตอง (๗ ประเภทนับคะแนนรวม)
- แบดมินตัน (๕ ประเภทนับคะแนนรวม)
- เซปักตะกร้อชาย-หญิง

บรรยากาศเต็มไปด้วยความสนุกสนานและเป็นกันเอง เป็นการเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างนักศึกษาภาคปกติ ภาคพิเศษ นักศึกษาศูนย์การศึกษาชุมแพ และบุคลากรได้เป็นอย่างดี.

โครงการอนุรักษ์สืบสานประเพณีสงกรานต์ ๒๕๖๑

วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้จัดโครงการอนุรักษ์สืบสานประเพณีสงกรานต์ สรงน้ำพระ รดน้ำดำหัวขอพรผู้สูงอายุ โดยมีท่านเจ้าคุณพระภัทรธรรมสุธี เจ้าคณะจังหวัดเลย (ธ) เป็นประธาน ในพิธีและกล่าวสัมโมทนียกถา และอวยพรปีใหม่ไทยให้แก่ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา.

ประเพณีภาพกิจกรรม

โครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปี ๒๕๖๑

ระหว่างวันที่ ๒๘ มีนาคม - ๑๕ เมษายน ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ร่วมกับ วัดศรีสุทธาวาส พระอารามหลวง ได้จัดโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปี ๒๕๖๑ ขึ้น เพื่อให้เยาวชนเข้ามารับการอบรมให้เป็นคนดี เป็นเด็กดีของสังคมตามหลักพระพุทธศาสนา.

เปิดให้บูชา รูปเหมือน (พระบูชา) "พระสุปฏิปันโน" แห่งเมืองทะเลภูเขา สุดหนวดในสยาม หลวงปู่ศรีจันทร์ วัณณาโก "รุ่นพิเศษ ปี ๒๕๕๗"

รูปเหมือน หลวงปู่ศรีจันทร์ วัณณาโก
"รุ่นพิเศษ ปี ๒๕๕๗" ขนาด ๙ นิ้ว

บูชา องค์ละ ๕,๙๙๙ บาท

รูปเหมือน หลวงปู่ศรีจันทร์ วัณณาโก
"รุ่นพิเศษ ปี ๒๕๕๗" ขนาด ๓ นิ้ว

บูชา องค์ละ ๑,๙๙๙ บาท

วัตถุประสงค์: เพื่อจัดหาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

พระรูปเหมือน รุ่นพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗ นี้ จัดสร้างตามดำริของหลวงปู่ศรีจันทร์ วัณณาโก ในการจัดหารายได้เพื่อสมทบทุนก่อสร้างอาคารเรียนและทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย แต่หลวงปู่ท่านได้ละสังขารก่อนที่อาคารจะดำเนินการก่อสร้างเสร็จ ทางวัดศรีสุทธารามและมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จึงได้ร่วมกันจัดสร้างพระรูปเหมือนขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อนำปัจจัยมาดำเนินการก่อสร้างต่อจนแล้วเสร็จตามดำริของหลวงปู่

ขณะนี้พระรูปเหมือนรุ่นพิเศษนี้ ยังมีเหลืออยู่ในจำนวนหนึ่งทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง จึงได้นำออกมาให้คณะศิษยานุศิษย์ และบุคคลทั่วไปได้บูชาเพื่อเป็นสิริมงคล และเพื่อเป็นการหารายได้สมทบทุนการศึกษาแก่นักศึกษาต่อไป.

กำหนดการพิธีพุทธาภิเษก รูปเหมือน
หลวงปู่ศรีจันทร์ วัณณาโก
"รุ่นพิเศษ ปี ๒๕๕๗"
โดยเจ้าคณะจังหวัดสุพรรณบุรี (พระอารามหลวง)
ร่วมกับ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗
ณ พระอุโบสถวัดศรีสุทธาราม
โดยมีคณะพระภิกษุสงฆ์ชื่อดัง
ร่วมอธิษฐานจิต ปุณฺณทศ เช่น
หลวงปู่ช่อกลิ่น ญาณธโร
วัดศรีอภัยวัน อ.เมืองนครฯ จ.นครฯ
หลวงปู่จันทลี ญาณวโร
วัดป่าม่วงไข่ อ.อุทัย จ.นครฯ
พระอาจารย์กำปอง ปุณฺณเทวี
วัดบ้านทอนกษัตริย์ อ.วังน้อย จ.ลพบุรี
พระครูสังวรวิมลวิไลโกศล
วัดบางสุทธาราม อ.บางพรฯ จ.ลพบุรี

ติดต่อสอบถามและบูชาได้ที่

www.mbuslc.ac.th

- ๑ สำนักงานวิทยาเขตศรีล้านช้าง อาคาร ๒ ห้องบรรณวิบูลย์ ชั้น ๒ อาคารเรียน (พระอารามหลวง) ต.กุดป่อง อ.เมือง จ.ลพบุรี โทร. ๐๘๖-๘๒๐๕๙๕
- ๒ สำนักงานศูนย์การศึกษาชุมชนแออัด อาคารบริหาร ห้องทะเบียนและวัดผล ต.ชุมแพ อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น โทร. ๐๔๓๒-๓๐๓๒๗๗
- ศูนย์พระเครื่องเมืองสุพรรณ โทร. ๐๘๓-๐๘๖๘๘๒๖
- ชิงชะอุ่มเกษม (เป็นชาววัง) โทร. ๐๘๓-๓๓๙๕๖๖๔๗

ธนาคาร : กรุงไทย สาขาถนนเยื่ออารี บัญชีเลขที่ : ๘๘๖-๐-๓๐๕๖๖-๖
ชื่อบัญชี : กองทุนก่อสร้างอาคารเรียน มมร. วิทยาเขตศรีล้านช้าง

พิธีทำบุญวันคล้ายวันสถาปนา ครบรอบ ๒๓ ปี วิทยาเขตศรีล้านช้าง

เมื่อวันพุธที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง จัดพิธีทำบุญ เนื่องในโอกาสครบรอบ ๒๓ ปี วันคล้ายวันสถาปนาวิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยได้รับความเมตตาจากพระเทพบัณฑิต เจ้าคณะจังหวัดเลย(ธ) เป็นประธานในพิธี โดยในช่วงเช้าเป็นพิธีทำบุญตักบาตรต่อด้วยถวายเครื่องสักการะบูรพาจารย์ พิธีทักษิณานุประทาน โดยพระสงฆ์ทรงสมณศักดิ์จำนวน ๑๐ รูป พิธีการในครั้งนี้อย่างได้รับเกียรติจาก นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม ผู้ว่าราชการจังหวัดเลย กรรมการที่ปรึกษาวิทยาเขต ตลอดจนเจ้าหน้าที่ส่วนราชการในจังหวัดเลย นักเรียน นักศึกษา ประชาชนจำนวนมากเข้าร่วมในพิธี.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง จังหวัดเลย

Mahamakut Buddhist University Srilanchang Campus

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

เปิดรับสมัครนักศึกษาใหม่ ระดับปริญญาตรี

ประจำปีการศึกษา 2561

ภาคปกติ (จันทร์ - ศุกร์)

สำหรับพระภิกษุ-สามเณร และบุคคลทั่วไป

4 ปี

- หลักสูตรศาสนศาสตรบัณฑิต (ศน.บ.) สาขาวิชาพุทธศาสตร์
- หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.) สาขาวิชาการปกครอง

5 ปี

- หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

นอกเวลาราชการ (เสาร์-อาทิตย์)

สำหรับบุคคลทั่วไป

4 ปี

- หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.) สาขาวิชาการปกครอง

นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย ๓.๐๐
ได้สิทธิ์เข้าเรียนทุกคน

ทุนการศึกษา

สำหรับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์
เรียนดี ประพฤติดี และกิจกรรมเด่น

บริการห้องสมุด

และค้นคว้าข้อมูล Internet

มีสิทธิ์กู้ยืมทุน กยศ.
เทียบเท่ากับทุกมหาวิทยาลัย

สิทธิ์และสวัสดิการ สำหรับนักศึกษา

คุณสมบัติของผู้สมัคร ระดับปริญญาตรี

- จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
- มีความรู้ความประพฤติดี ไม่เคยมีความผิดร้ายแรง
- คุณสมบัติอื่นๆ ตามระเบียบมหาวิทยาลัย

ค่าบำรุงการศึกษา

ประมาณค่าบำรุงการศึกษาต่อภาคการศึกษา (บาท)

คณะ	ภาคปกติ		นอกเวลา ราชการ
	บรรพชิต	คฤหัสถ์	
ศาสนาและปรัชญา	ทุนฯ	ทุนฯ	4,000
สังคมศาสตร์	4,000	4,000	6,500
ศึกษาศาสตร์	4,000	4,000	-

*ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตามประกาศมหาวิทยาลัย

กำหนดการรับสมัคร

ตั้งแต่บัดนี้ ถึง กรกฎาคม 2561

สมัครและสอบถามรายละเอียดได้ที่

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

253/7 ต. วิสุททิพ อ.ภูเพียง จ.เลย 42000

โทร. 042 - 813028 โทรสาร 042 - 830686 เว็บไซต์ slc.mbu.ac.th